



# ★ ΔΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

## ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΧΑΡΑΛ. Γ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ  
ΔΗΜ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑΙ  
Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Κ. ΒΗΣΙΛΕΙΔΗΣ δ.φ.



### ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ



Θεόφιλος Καίρης	N. Μπενάκη
Ὁ Ὑπνωτισμὸς	M. Κουτούβαλη
Τὰ ζῶα ἔχουσι συνείδησιν τοῦ θανάτου;	Γ. Α. Μέγα
Ἰσημερία — Πάσχα	Ἄνδρ. Ι. Γερωλύμου
Ὁ Ταξιάρχης τῆς Μανδαμάδου	Δ. Γ. Νεραντζῆ (Αὐγερινού)
Στὰ χέρια τῆς Μητέρας μου (ποίημα)	Μαρίας Ε. Ζάμπα
Μελέτη περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς δηλητηρίων	Z. Ζαφειρέλλη
Ἦσυχες ὕραις (ποίημα)	Εὐφ. Τριανταφύλλου
Τὰ δύο ἀνεκτίμητα αἰγὰ (Διήγημα)	Γ. Σαριβαξεβάνη
Μάβραις σιγμαῖς	K. Ν. Πινηρῆ
Κυδωνιατικὴ Ζωὴ	
Προκλήρυξις Διαγωνισμοῦ « Διολικοῦ Ἀστέρος »	
Σκόρπια Λόγια	
Βιβλία καὶ Περιοδικὰ	
Νεκρολογία	

### ΕΙΚΟΝΕΣ

Θεόφιλος Καίρης

Ἡ εἰκὼν τοῦ Ταξιάρχου ἐν Μανδαμάδῳ (Μυτιλήνης)

Ὁ Νέος Ἐπίσκοπος Μοσχονησίων

Τύποις ὁ "Ἡλιος", Μεγάλῃ Ἀγορᾷ (Βεξεστένι) Κυδωνία

# ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ  
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

## ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

...—...  
Ἐν Κυδωνίαις Μειζ. 2 1)2  
Ἐν τοῖς χωρίοις » 3  
Ἐν τῷ Κράτει « 3  
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φρ. χρ. 15

## ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

...—...  
Κατ' ἀποκοπήν  
...—...

## ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

## ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ

## ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

Ὁδὸς Παλαιὰ ψαράδικα Ν<sup>ο</sup> 8 — Δίοδος Σιναΐτικο Ν<sup>ο</sup>  
6 καὶ 7 δίοδος Κλειδαρᾶ Ν<sup>ο</sup> 6 δίοδος Εὐαγγελικῆς σχολ-  
ῆς Ν<sup>ο</sup> 6.

## ΣΜΥΡΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΧΡΕΙΩΔΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ  
ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ.

## ΕΠΙΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐν Κων)πόλει ὡς ἐμ-  
πορορράπτης λίαν εὐδοκίμως ἐργασθεὶς κ.  
Ἄγγελος Τριπαμπῆς συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ  
κ. Ν. Φλώρου ἀπεκατέστη ἐν τῇ πατρίδι του  
συστήσας ἑκατάστημα ἀπέναντι τοῦ Γραφείου  
κ. Κ. Λεντούδη.

Ἡ ἰκανότης ὡς καὶ ἡ πολυετής πείρα τοῦ κ.  
Α. Τριπαμπῆ παρέχουν ἀρκετὴν ἐγγύησιν ὅτι  
πάντες οἱ πελάται θέλουσι μείνει κατευχαρι-  
στημένοι τόσον ἐκ τῆς στερεότητος ὅσον καὶ  
ἐκ τῆς κομψότητος τῶν ἐνδυμασιῶν.

# ★ ΔΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ



ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΧΑΡΑΛ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡ. Η΄ ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

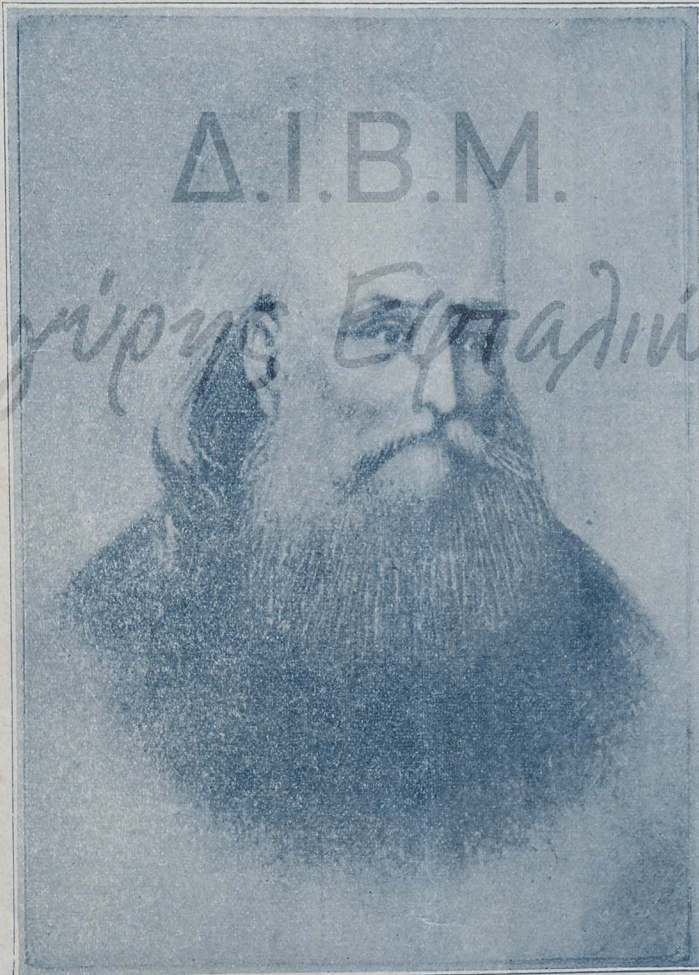
ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ ΤΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ

„Ο ΗΛΙΟΣ”

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ δ.φ.



ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΑΪ-ΡΗΣ

*Αργύριος Βεπαλιώτης*

## ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΑΪ-Ι-ΡΗΣ

Διὰ τῆς κατωτέρω περισπουδάστου πραγματείας ὁ διακεκριμένος λόγιος Σμυρναῖος κ. Ν. Μπενάκης ἰατρὸς παρέχει καθόλου παντὶ φιλομούσφ ἀναγνώστη, ἰδίᾳ δὲ τοῖς Κυδωνιαῖς ἐξόχου ἐνδιαφέροντος ἀνάγνωσμα.

Τὸ δημοσίωμα κοσμεῖ καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοφίλου Καΐρη, ἣν ἐπιτηδὲς διὰ τὸν «Αἰολικὸν Ἀστὴρα» ἐξεπονήσαμεν ἐκ σαγαίου γρησίου προτύπου, ἂν δὲ δὲν ἀπατώμεθα οὐδεμίᾳ τοιαύτῃ εἰκὼν τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς ἐδημοσιεύη.



Ἡ ἀκόλουθος σύντομος βιογραφία ἐγράφη ἀπὸ φιλοσοφικῆς καὶ μόνῃς ἀπόψεως. Γράφοντες ταύτην ἠθελήσαμεν ἁπλῶς ἀ παραστήσωμεν ὅτι ὁ Θεόφιλος Καΐρης, ὡς ἀληθῆς φιλόσοφος μιμητῆς τῶν ἀρχαίων, δὲν ἐπιτόρηθ' ἐνώπιον τῶν διωγμῶν, ἐνώπιον τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅπως ἀπαρηγή τὰς *δοξασίας αὐτοῦ, ἅς ἐν τῇ ἑαυτοῦ συνειδήσει* ἐνόμιζεν ἀληθεῖς.

Ὁ Θεόφιλος Καΐρης ἐγεννήθη ἐν Ἀνδρῶ τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1784. Γόνος ἀρχαίας καὶ διαπρεποῦς οἰκογενείας ὑπῆρξεν εἰς τῶν σοφωτέρων ἀνδρῶν οὓς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ νεώτερα Ἑλλάς.

Τὰ πρώτα μαθήματα διήκουσεν ἐν Ἀνδρῶ, ὀκταετῆς δὲ μετέβη μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς Κυδωνίας, ἐνθα ἐπαίδευθη ἐν τῇ περιωνύμῳ Σχολῇ τῆς πόλεως ταύτης ὑπὸ τὸν Γρηγόριον Σαράφην καὶ Βενιαμῖν τὸν Λέσβιον. Δεκαοκταετῆς ἐχειροτονήθη διάκονος, μετονομασθεὶς Θεόφιλος πρότερον Θωμᾶς καλούμενος.

Ὁ Καΐρης ἐπέκρινεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς βαθείας μελέτας τὰς ὁποίας συνεπλήρωσε κατὰ τὰς μαζὰς αὐτοῦ ἀνὰ τὴν Ἐυρόπην ἀποδημίας, ἀποσταλεὶς ἐκεῖσε, κατὰ Οἰκονομόν, δαπάναις τῶν Κυδωνιατῶν. Κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1805 μετέβη εἰς Ἰταλίαν καὶ διέμεινεν ἐν Πίζῃ μέχρι τοῦ 1807, καταγινόμενος εἰδικώτερον εἰς τὰς φυσικὰς καὶ μαθηματικὰς ἐπιστήμας, κατὰ δὲ τὸ 1807 μετέβη εἰς Παρισίους, διαμείνας ἐκεῖ ὅλον ἕνα ἔτη πρὸς τελειοποίησιν εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν φιλοσοφίαν.

Οὕτω καθηρισμένος ὁ Θεόφιλος Καΐρης ἐγένετο ὁ ἀπόστολος νέων ἰδεῶν ἀφιερῶσας τὸν βίον αὐτοῦ πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν καὶ προσενεγκῶν μετ' ἀπεριορίστου γενναιοδωρίας τὴν παρουσίαν καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς μεγάλης ταύτης ἰδέας. Ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων κατὰ τὸ 1810 ἐδίδασκεν ἐπ' ὀλίγους μῆνας ἐν τῇ Ἐδαγγελικῇ Σχολῇ Σμύρνης, μετέπειτα δὲ ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Κυδωνιῶν. Ἡ φυσικὴ αὐτοῦ εὐγλωττία λέγει ὁ Γούδας, ὁ ἀφελῆς μὲν ἀλλὰ πειστικός τρόπος καθ' ὃν ἐδίδασκε, καὶ πρὸ πάντων βίος αὐστηρὸς ἐνάρετος, ἄνευ ἰπλοκρίσεως καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐπιδείξεως, ταῦτα πάντα προσ-

τιθέμενα εἰς τὰς ἀρετὰς τῶν συνδιδασκάλων καὶ ἰδίως τοῦ ἀειμνήστου Γρηγορίου Σαράφη, κατέστησαν τότε τὴν Σχολὴν τῶν Κυδωνιῶν ἀληθῆ ἑστία τῶν φώτων εἰς ἣν μετ' ἐνθουσιασμοῦ συνέρρεον πολλαχόθεν τῆς Ἀνατολῆς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ φωτισθῶσι.

Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν καταλιπὼν πρὸς καιρὸν τὴν διδασκαλίαν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς αὐτήν, ἐνθουσιῶν τοὺς πάντας καὶ ἐνθα ῥύνων εἰς τὸν Ἀγῶνα, μετασχὼν δὲ πᾶσῶν τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Ἐθνοσυνελεύσεων.

Κατὰ τὸ 1836 ἔδρυσεν ἰδίαν σχολὴν ἐν Ἀνδρῶ ἐν ἣ ἐδίδασκεν πάντα τὰ μαθήματα καὶ ἦτις ἐσυνῆχτο ὑπὸ πλείονων τῶν 600 μαθητῶν. Ἐνετύθεν ἡ φήμη αὐτοῦ ὡς σοφοῦ καὶ ἐναρέτου ἀνδρὸς ἐγένετο κοινὴ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, διατελοῦντος καὶ ἐν ἀλληλογραφίᾳ μετὰ τῶν ἐν τῇ Δύσει γνωρίμων αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ μετὰ τοῦ Κορνη.

Ὁ Καΐρης ἦτο ἀνὴρ θεοσεβέστατος, τὴν δὲ θεοσεβείαν αὐτοῦ δεῖκνυσι εἰς ὅλα αὐτοῦ τὰ συγγράμματα. Ἀνὴρ ἐγκυκλοπαιδικώτατος κατέγινεν ἰδίᾳ εἰς τὴν φιλοσοφίαν ἦτις ἀπετέλεσεν εἰδικώτερον τὸ ἀντικείμενον τῶν σπουδῶν του καὶ ἦτις ἐστὶ κατ' αὐτὸν «Γνώσις ἔλλογος τῆς πρωτίστης τῶν ὄντων αἰτίας καὶ ἡ κατ' Αὐτὴν καὶ δι' Αὐτὴν διαβίωσις, ἡ γνῶσις τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ὑπ' Αὐτοῦ δημιουργηθέντων πάντων καὶ ἡ κατ' Αὐτὸν καὶ δι' Αὐτὸν ἀμετάπτωτος διαγωγή.»

Διὰ τῆς ἀναζητήσεως τῆς πρωτίστης ταύτης αἰτίας καὶ τῆς ἀληθοῦς κατ' αὐτὸν Θεότητος, ὁ Καΐρης ἐφθασεν εἰς τὴν σύλληψιν ἰδεώδους θεησκείας, ἀνεξαρτήτου χρόνου καὶ χώρου, καὶ ἦν ὀνόμασε *Θεοσεβείαν*. Βάσιν τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ εἶθετο :

Α'. Ὑπαρξὴν τοῦ Θεοῦ δημιουργοῦ καὶ συντηρητοῦ, ἀπέρας τελείου, ὄντ' αὐτὸν πάντα καὶ ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις δεικνύουσιν ὑπερτέλειον Θεόν, τὴν δημιουργικὴν καὶ συντηρητικὴν καὶ προνοητικὴν δύναμιν ἐν ἑαυτῷ καὶ ἴσην τῇ ἀπειραγάθῳ Αὐτοῦ βουλήσει καὶ πανσοφίᾳ ἔχοντα, καὶ ἔλευθέρως καὶ κατ' εὐδοκίαν χροόμενον, καὶ μόνον τοῦ ἀνθρώπου καὶ παντὸς θεοσεβικοῦ ὄντος τὴν ἐπ' ἀπειρον τάσιν, καθ' ὅσον ἐξικνεῖται ἡ τοῦ θαυμασίου τούτου δημιουργήματος φύσις, τελεσιουργεῖν ἐξισχύοντα καὶ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ὡς δέον διαπλάττειν καὶ διαμορφοῦν δυνάμενον Ὡ καὶ ὁ ἀνθρώπος καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κτίσματα, καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ ὡς δεῖ εἶναι ὀφείλουσιν.»

Β'. «Ἀνάγκην λατρείας τοῦ Θεοῦ τοῦτέστι συμμορφώσεως τῆς ζωῆς ἡμῶν πρὸς τοὺς θεῖους νόμους. «Μόνον (γὰρ) οἱ τῷ Θεῷ ἑαυτοὺς ἀφοσιώσαντες καὶ κατ' Αὐτὸν ὑπ' Αὐτοῦ διαπλασθέν-

τες, ὑπὸ τοῦ πρὸς Αὐτὸν ὀφειλομένου ἀπολύτου καὶ ἀπεριορίστου σεβασμοῦ διεγειρόμενοι, καὶ δι' Αὐτοῦ ἐνισχυόμενοι, καὶ εἰς Αὐτὸν, ὡς εἰς πρῶτον σκοπὸν καὶ ἔσχατον τέλος ἀποβλέποντες, καὶ τῷ Πανσόφῳ καὶ Παναγᾷ καὶ Παντοδυνάμῳ αὐτῷ Κτίστῃ καὶ Δημιουργῷ τῶν ἀπάντων διὰ τῆς ἱεράς ἐνεύσεως κοινοῦντες, καὶ φῶς θεῖον ἐξ αὐτοῦ ἀρῶμενοι, καὶ τὴν καρδίαν δι' Αὐτοῦ ἀγαθονόμενοι, καὶ παρ' Αὐτοῦ, τοῦ μόνου κυρίου καὶ ὑπάρχοντος καὶ ζῶντος καὶ τοῖς σύμπασι, καθ' ὅσον εἰσὶ δεκτικά, καὶ ὑπαρξιν καὶ ζωὴν παρέχοντος δύναμιν ἀληθῶς πνευματικὴν, — καὶ ὑπαρξιν ζῶσαν καὶ ἐνεργὸν λαμβάνοντες, καὶ πᾶν ἔργον ἀγαθὸν πρὸς αἰῶνιον Αὐτοῦ δόξαν ἐργαζόμενοι, καὶ δι' Αὐτὸν πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκούντες, ἀμέσως καὶ ἐμμέσως Αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες ἀληθεῖς ἄνθρωποι καὶ τέκνα Αὐτοῦ καθίστανται γνήσια· οἱ δὲ λοιποὶ, ὁποῖοι καὶ τυγχάνουσιν ὄντες, ἴνα μὴ τι χεῖρον εἴπη τις, ἀποβαίνουσιν.»

Ὡς βάσιν δὲ πρὸς ἔρευναν τῆς ἀληθείας ὁ Καίρης ἔθετο τὴν ἐλευθερίαν περὶ τὸ κρίνειν καὶ διαιοεῖσθαι. «Ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐλευθερικόν, οὕτως εἰπεῖν ἔστιν ὄν, ἐκ φύσεως μὲν τὴν τῆς ἐλευθερίας ἔχων δύναμιν καὶ κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ ἰδιωμάτων τὴν ἐλευθερίαν φιλῶν καὶ ἐλευθερὸς πραγματικῶς καθιστάμενος, πᾶς τις ἑαυτῷ προσέχων τὸν νοῦν περὶ τούτου πεισθῆναι δύναται ἕκαστος γὰρ ἑαυτῷ σύννοιδεν ἐλευθέρως καὶ αὐτεξουσίως, διαφόρως ἐνεργεῖν δυναμένῳ καὶ τοῦτο μᾶλλον ἢ ἐκεῖνο ἀσπάζομένῳ τὸ γοῦν ἐλευθέρως καὶ βούλεσθαι καὶ διανοεῖσθαι οὐδεὶς ἂν αὐτοῦ ἀφελείν ἐξισχύσειεν.»

Εἰς τὴν ἔρευναν ὁμοῦς ταύτην τῆς ἀληθείας πολλὰ καὶ ἄλλα ἐμπόδια, λέγει ὁ Καίρης, παρετίθενται «δύο δὲ τὰ κυριώτερα, ἢ τε τοῦ ἀνθρώπινου σώματος ἀπάνθρωπος τυραννίς, καὶ ἡ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ἀντίθεος καταπίεσις. Ἀμφότερα ἴνα τᾶλλα παραλίπωμεν τὴν τοῦ ἀνθρώπου λογικὴν καὶ ἐλευθερὰν ἀνάπτυξιν, ὅλαις δυνάμεσι παντοίως παρεμποδίζειν ἐπεχειρήσαν· ἢ δευτέρα τούτων ὡς παντοῖα προσώπεια φέρειν δυναμένη, καὶ διαφόρως ἀθεμίτως μέσοις πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὀλεθρίου αὐτῆς σκοποῦ, ὡς θεμιτοῖς δῆθεν, οὐ μόνον ἀκολούτως, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλῶς καὶ θαρρύντως ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἀπαιδευσίας καὶ τῆς ὑποκρίσεως χρῆσθαι ἔχουσα, καὶ χαλεπωτέρα καὶ διαρκεστέρα ἐγένετο. Τὴν μὲν γὰρ σωματικὴν δουλείαν πολλὰ τῶν ἐθνῶν καὶ πολλὰκις ἀπεισεῖσατο, τὸν δὲ ἐσωτερικὸν ζυγόν, καίτοι βαρύτερον ὄντα, πάντα σχεδόν, καὶ αὐτὰ τὰ ἐλεύθερα λεγόμενα, ἐπὶ τοῦ τραχήλου περιέφερε, καὶ τῆς σωματικῆς δουλείας τὰς ἀφορμὰς ἐν ἑαυτοῖς περιέθαλπε· τῆς γὰρ διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς διαφθοράς, ἢ τῆς ἐσωτερικῆς δουλείας, ἢ ἐξωτερικῆς τερατωδέστατόν ἐστιν ἀποκνήμα. Ὄθεν καὶ εἴτινες παρὰ τὰ αὐτῆ δεδογμένα φρονεῖν διεκκέποντο, τότε καὶ ἐξωτερικὴν περιβαλλομένη δύναμιν, ἢ καὶ τῆς πρώτης τὴν ἐπικουρίαν ὡς συνεργὸν παραλαμβάνουσα, ἐν ὄνομαι τῶν ὑπ' αὐτῆς ὡς ἱερῶν πρεσβευομένων, τὰ ἀνήκεστα

αὐτοὺς ἔδρασε. Ποίους γὰρ καταδιωγμοὺς κατ' αὐτῶν οὐ διήγειρε, τίσι δ' αἱμάτων γεμίαισσι τὴν γῆν αὐτὴν οὐ κατέκλυσε; τίτων δὲ πρῶτον τὰς φλόγας οὐκ ἀνεφρίπυσε; καὶ πόσα καὶ ποῖα ἐμμέσων καὶ ἀμέσων φρικτῶν θανάτων εἶδη πρὸς τιμωρίαν αὐτῶν οὐκ ἐπενόησε;»

Ὁ Θεόφιλος Καίρης ἠρηνήθη νὰ δεχθῆ τὸν κατὰ τὸ 1835 προσενεχθέντα αὐτῷ Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος, δικαιολογῶν τὴν ἀρνήσιν του ὅτι ὑπῆρχον ἄλλοι οἵτινες ἔπρεπε νὰ προτιμηθῶσι. Βραδύτερον δ' ἠρηνήθη καὶ ἔδραν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Τοιοῦτος ὁ ἀνὴρ ὅστις ἐμελλε νὰ πέσῃ ὑπὸ τὰ βέλη τῶν νεωτέρων Ἀνύτων καὶ Μελίτων. Διὰ τῆς διδασκαλίας του ταύτης, ὁ ἄλλος οὗτος Σωκράτης τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος προσεῖλκυσε ἐφ' ἑαυτὸν τὴν μῆνιν τοῦ Κλήρου. Κατηγορήθη δημοσίᾳ καὶ ἐνήχθη εἰς δίκην κατὰ τὸ 1839. Προσκληθεὶς δὲ ὁμολόγησε δημοσίᾳ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως ἀπήγγειλε μόνον τὸ πρῶτον ἄρθρον, ἀρνήθει μετὰ γλυκύτητος ἀλλὰ καὶ σταθερότητος νὰ προβῆ περαιτέρω, δηλῶν ὅτι τὰ λοιπὰ ἔμενον ἀκατάληπτα δι' αὐτὸν καὶ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ εἴπη ἄλλο τι χωρὶς νὰ ψευσθῆ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Σύνοδον. Ὁ Κλήρος εὔρε τότε τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν ἀρωγὸν ὅπως καταδικάσῃ τὸν μέγαν φιλόσοφον, ἐπίκουρον καὶ συνεργὸν ἔχουσαν καὶ τὴν βασιλείαν διότι ὁ Ὁθων ἦτο Βασιλεὺς καὶ θεμιτὸς καθολικὸς. Ὁ Καίρης ὅστις ἀπὸ πολλοῦ εἶχε λάβει τὸ ἱερατικὸν σχῆμα κατεδικάσθη εἰς κλεισίμιον ἐν μονῇ συρόμενος ἀπὸ τοῦ 1839 μέχρι τοῦ 1842 ἀπὸ μοναστηρίου εἰς μοναστήριον, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο πλειστάκις ἡ ζωὴ αὐτοῦ διέτρεξε τὸν τοῦ θανάτου κίνδυνον. Ἐν τούτοις τῇ μεσοβαθίσει φίλων τινῶν ἀφοσιωμένων αὐτῷ ἢ ποτὴ του μετετρέπη εἰς ἐξορίαν. Ἐξορίσθη ἰσοβίως καὶ κατὰ τὴν ἐξορίαν αὐτοῦ ἐπεσκέφθη ἐκ νέου τὴν Λύειν μεταβὰς εἰς Παρισίους, Λονδίνον, Μαγχεστρίαν καὶ Μασσαλίαν ἔνθα διέμεινε μέχρι τοῦ 1844, ὅτε, κηρυχθεῖσης τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, ἠδυνήθη νὰ ἐπανέλθῃ οἴκαδε.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του, εὐρισκόμενος πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἀρχῆς, δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ ἄδειαν ἐπαναλείψεως τῆς σχολῆς του. Σιωπηλῶς μόνον ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ περισυλλέξῃ μερικὰ ὄργανα. Ὁ φιλόσοφος ἐπωφελήθη τοῦ χρόνου τῆς σχολῆς αὐτοῦ ὅπως περατώσῃ πλειεστα κλασικὰ συγγράμματα ὧν μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν τὰ «*Στοιχεῖα τῆς Φιλοσοφίας*» ἢ «*Θεοσέβεια*» καὶ αἱ «*Προσευχαί*» τὰ δ' ἄλλα μένουσιν ἀνέκδοτα. Πλὴν ἡ γαλήνη αὐτῆ δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ. Τὰ παλαιὰ μίσχον ἐνεφώλινον ἐν τῷ αὐτῷ, ἐνίοτε δὲ ὑβριστικὰ ἄρθρα ἐδημοσιεύοντο ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Ἦσαν τὰ πρόδρομα σημεῖα νέας καὶ τρομερωτέρας θύελλης ἣτις συνεσφουεῖτο ἐπ' αὐτοῦ. Οἱ ἐχθροὶ του βοηθούμενοι καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ὕψανον κατ' αὐτοῦ νέαν κατηγορίαν διατεινόμενοι ὅτι προσεπάθει, δι' ἀθεμίτων μέσων, νὰ δι-

αδώση νέαν θρησκείαν. Ἐνήχθη ὄθεν εἰς τὸ Πλημμελοδικεῖον τῆς Σύρου τὴν 19 Δεκεμβρίου 1852 μετὰ τριῶν ἐκ τῶν μαθητῶν του, τοῦ Γλανωκπίδου, Δεσποτοπούλου καὶ Μονοκονδύλου. Πάντες οἱ κατηγορούμενοι κατεδικάσθησαν ἐναντίον τῆς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀναγνωρίζομένης ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, ὡς ἔνοχοι προσηλυτισμοῦ θρησκευτικοῦ δι' ἀθεμίτων μέσων, ὁ μὲν Καίρης εἰς 25 μηνῶν φυλάκισιν καὶ ἑπταετὴ ἐπιτήρησιν, οἱ δ' ἄλλοι εἰς 13 μηνῶν φυλάκισιν καὶ πενταετὴ ἐπιτήρησιν. Ὁ πατριωτισμὸς, αἱ ἀρεταὶ αὐτοῦ, αἱ λαμπραὶ καὶ πολλαπλαῖ αὐτοῦ ὑπηρεσίαι, ἡ σεβαστὴ αὐτοῦ ἡλικία καὶ ἡ σωματικὴ ἀδυναμία τοῦ περιφανοῦς γέροντος οὐδεμίαν εἶρον χάριν παρὰ τοῖς δικασταῖς. Ὁ μέγας φιλόσοφος ἐρρίφθη εἰς σκοτεινὴν φυλάκην ὅθεν ἔμελλε νὰ ἐξέλθῃ μετ' ὀλίγον νεκρός. Κακοήθης παγεῖώδης πυρετὸς κατέβαλε τὸν θάροκα εἰς τὸν γέροντα τὴν 12 Ἰανουαρίου 1853.

Ἄλλ' ἢ λύσσα τῶν δικῶν του δὲν ἐκορέσθη διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ μεταγενεστέρου τούτου Σωκράτους τῆς Ἑλλάδος. Ἡρνήθησαν νὰ παραδώσῃ τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ δάκρυα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Δημητρίου. Ἡ ταφή αὐτοῦ ἐγένετο νικτωρ ἐν τινὶ γωνίᾳ ὕπῃθεν τοῦ λοιμοκαθαριστηρίου τῆς Σύρου, ὥστε προΐκειτο περὶ σώματος λοιμοβλήτου. Δηγοῦνται μάλιστα ὅτι τὴν ἐπιούσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἔκαψεν ἐνᾷ δι' ἀσβέστου, ἐκ φόβου μὴ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τελέσωσιν ἡμέραν τινὰ εὐλαβὸς τὰ ἀπαγορευθέντα κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ καθήκοντα.

Μετ' ὀλίγας ὁμοῦς ἡμέρας οἱ συγγενεῖς τοῦ Καίρη ἐξεκάλεσαν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ὅστις καὶ ἀνῆρθεν αὐτὴν τὴν 19 Ἰανουαρίου 1853. Προσημαζόμενος δὲ κατὰ τὴν δίκην ζεῖνιν ὁ εὐφραδῆς ρήτωρ Σαρπίλλος ἔλεξε τὰδε λίαν ἀξιοσημεῖα :

«Ὁ Καίρης ἀπέθανε, καὶ ἀπέθανεν ἀδῶος. Ὡς πρὸς αὐτὸν κατηγορήθη ἡ δίκη δυνάμει τοῦ νόμου, ἀλλ' ὁποῖον μέγα μάθημα ἔδωκε πρὸς τὴν ἐπίγειον δικαιοσύνην αὐτὸς ὁ Θεός, καλέσας ἐνώπιον τοῦ ἀναμαρτήτου δικαστηρίου του τὸν Θεόφιλον Καίρην.

Ὁ Ὑψιστος, οἰονεὶ ἐκαλέσας ἐνώπιον Του τὴν δίκην ὡς πρὸς τὸν καταδικασθέντα Θεόφιλον Καίρην, ἀπέδειξε προφανῶς ὅτι αἱ τοιαῦται δίκαι ὑπεκαφεύγουσι τὴν ἀρμοδιότητα παντὸς ἐπιγείου, παντὸς ἑξ ἀνθρώπων συγκροτουμένου δικαστηρίου. Πᾶσα κατὰ τοῦ Ὑψίστου προσβολὴ ὑπὸ μόνου τοῦ Ὑψίστου ἀρμοδίως δικάζεται· τοῦτο δὲ διότι μόνος ὁ Ὑψιστος εἶνε ἡ ἀταλθία, ἡ δικαιοσύνη. Μόνος ὁ Ὑψιστος ὁ ἐτάζων νοῦν καὶ καρδίαν, μόνος οὗτος, λέγω, εἶνε καὶ δικαστὴς τῶν ἐνδιαφερόντων αὐτοῦ ζητημάτων.»

Τοιοῦτος ἐν μεγάλας γραμμαῖς καὶ ἐν σημαγραφίᾳ ὁ βίος τοῦ μεταγενεστέρου τούτου Σωκράτους καὶ ὁ μαρτυρικός θάνατος τοῦ σοφωτέρου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων. Ὁ θάνατος αὐτοῦ θὰ ἔλκῃ πάντοτε τὴν συμπάθειαν διὰ τὸν εὐγενῆ μάρτυρα τῆς ἀληθείας, βαθεῖαν δὲ τὴν ἀποστορφήν διὰ τοὺς διώκτας αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς συν-

τελέσαντας εἰς τὴν πρόφρον ἀπόσβεσιν τοῦ φωτεινοῦ τούτου ἀστέρος. Τιμὴ αἰωνία εἰς Ἐκείνον ὅστις ἠδυνήθη νὰ περιφρονήσῃ τὸν θάνατον ἵνα φανῇ εἰλικρινῆς καὶ συνεπὴς πρὸς τὴν συνείδησιν αὐτοῦ.

Σμύρνη — Ν. ΜΠΕΝΑΚΗΣ  
(Γιατρός)

## ΠΕΡΙ ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Ἡ φιλανθρωπία ὤθησε τοὺς πιστοὺς αὐτῆς μύστας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀλύτων τούτων μυστηρίων τοῦ **Ζωϊκοῦ Μαγνητισμοῦ**, ἐκφέρωσι δὲ τὸ ποθοῦμενον συμπέρασμα τῆς:

«**Ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπευτικὴν**». Καὶ πρῶτος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ὑψηλὸν κύκλον τῆς ἐφαρμογῆς ὁ τῶν φρενολόγων βάρδος Charcot, ὁ κληνὸς τῆς Σαλπेत्रοῦρας ἡγεμών, θεραπεύων διὰ τοῦ Ὑπνωτισμοῦ τὸν ἐν εὐρυτάτοις σταδίοις ἀπλούμενον Ὑστερισμὸν. δηλ: τὰς Ὑστερικὰς παραλυσίας, τὸν Ἰλιγγον, τοὺς ὑστερικοὺς ἐμέτους, τὰς ὑστερικὰς νευραλγίας, τὰς ἡμικρανίας, τοὺς τε κλονικοὺς καὶ τονικοὺς σπασμούς, τὴν ὑστερικὴν τύφλωσιν καὶ κόφωσιν καὶ ἐν γένει πᾶσαν ὑστερικὴν μανίαν, διὰ τῆς ἀκολούθου μεθόδου.

Ὑποβάλλει εἰς τὴν μέθοδον τοῦ Μεσμέρου τὸ πάσχον ὑποκείμενον διὰ τῆς προσηλώσεως τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ διὰ προσηλώσεως ἐπὶ στυλποῦ ἐπιπέδου, ἢ καὶ δι' ἀπλῆς προσταγῆς, ἐὰν ἔχη ἐπιτροπὴν ἄμεσον πρὸς αὐτὸ καὶ οὕτω ἐπέρχεται βαθὺς λήθαργος διαλυόμενος μόνον διὰ τοῦ υποβάλλοντος ἀτόμου.

Ὑπεβάλλομεν καὶ ἡμεῖς ὑστερικὴν πρὸ μὴνός παθοῦσαν ἐκ παραλυσίας τῶν κάτω ἄκρων, τὴν ὁποίαν ὑπνωτίσαντες διετάξαμεν νὰ κοιμηθῇ δύο ὥρας φρυσικὸν ὕπνον: ἅμα δὲ ἐξυπνήσῃ νὰ βαδίσῃ. Ὁπερ καὶ ἐξετελέσθη θαυμασίως, πρὸς ἐκπλήξιν τῶν παρισταμένων.

Οὕτω δὲ ἐπιδιώκεται σήμερον ἡ ἀσφαλῆς θεραπεία νοσημάτων ἐξαρτωμένων ἐξ ὑστερικῶν βάσεων καὶ ἀθεραπεύτων θεωρουμένων.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἀθήναις πολ-

λοι ἐπιστήμονες ἐθαυματούργησαν διὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ. Καὶ ἐν Σμύρῃ ἄλλοτε ἂν δὲν ἀπατώμαι πρὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν πολλὰ ἐξετελέσθησαν πειράματα.

Ἔτερον ἐπίσης ἄλμα εὐεργετικὸν ἐποίησατο ἢ τοῦ ὑπνωτισμοῦ πρόοδος: *τὴν ἐκτέλεσιν πάσης Μαιευτικῆς χειρῆσεως*, ἣν πρῶτοι ἐπελήφθησαν οἱ διακεκριμένοι Μαιευτῆρες Auvard καὶ Sechegrop ἀπείρους, τελέσαντες τοκετούς διὰ τοῦ Ὑπνωτισμοῦ, σώζοντες οὕτω τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα ἐκ τοῦ ἐπιχειμένου διὰ τοῦ γλωροφορμίου κινδύνου. Καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ πρὸ εἰκοσαετίας ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξετελέσαμεν Παθολογικοὺς τοκετούς δι' ἐμβρουλικοῦ καὶ διὰ τοῦ Crochel τοῦ καθηγητοῦ Doleris, μετὰ καταπληρικτικῆς ἐπιτυχίας εἰς πέντε ὑστεροπαθεῖς a maxima Κυρίας.

Καὶ σήμερον ἔτι διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ὑπνωτισμοῦ ἐξετελέσαμεν ἀληθῆ θαύματα θεραπεύσαντες καθ' ὀλοκληρίαν παραλύτους παθούσας ἐξ ἀφασίας καὶ ἕτερα μικροτέρας σημασίας, ἀλλὰ πάντοτε φαινομενικῶς σοβαρά, νόσηματα.

Ποία τις ἦτο ἡ θαυματοργὸς δύναμις, ἢ ἐμπνεύσασα τὸν Μέσμερον καὶ Gall, ποῖα αἱ ἐμβριθεῖς μελέται τῶν Braid, Bernheim καὶ ἑτέρων φρενολόγων, καὶ ποῖα τὰ σημερινὰ τοῦ Charceut, Auvard καὶ ἡμῶν αὐτῶν πειράματα, νομίζω ὅτι σαφῶς ὑπεδείχθησαν.

Πὼς ἂν ἄρχῃς ἐθεωρήθῃ ἀγρυπτικὸν τὸ περισπούδαστον τοῦτο τοῦ Ζωϊκοῦ Μαγνητισμοῦ ζήτημα καὶ πὼς σήμερον διὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ ἢ τοῦ Μεσμέρου μέθοδος καθίστησι ἐν μέσῳ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος κειμήλιον ἱερὸν τὴν δι' ὑπνωτισμοῦ θεραπείαν καὶ ἀθανάτους τοὺς λίαν εὐφυῶς ἀνακαλύψαντας καὶ εἰσαγαγόντας πρὸς εὐεργεσίαν ἡμῶν ἀπάντων τὴν διὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ ὑστεροθεραπείαν, νομίζω ὅτι περιεκτικῶς μὲν ἀλλὰ σαφῶς κατεδείξαμεν.

Καὶ ἤδη περαίνοντες ἐπικαλούμεθα τὴν τε προσοχὴν καὶ βοήθειαν τῶν ἀπανταχοῦ συναδέλφων ἡμῶν ἐχόντων ὑπὸ τὴν ἐνδελειῇ θεραπείαν αὐτῶν τοιαύτης φύσεως ἀσθενεῖς, πρὸς οὓς οὐ μόνον εὐχαρίστως, ἀλλὰ καὶ εὐγνωμόνως παρόχομεν τὴν ἐπιστημονικὴν ἡμῶν φροντίδα

ἐξ ἔρωτος καὶ πρὸς εὐεργεσίαν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, ὑπὲρ ἧς ἀπὸ τριακονταετίας καὶ πλέον ἀγωνιζόμεθα, ἔχοντες ὡς Κύριον ἡμῶν γνώρισμα τὸ Τακτικόν.

Laboremus, laboremus.

Καὶ πρὶν ἔτι κλείσωμεν τὰς δέλτους τῆς παρουσίας ἡμῶν μελέτης δέον νὰ ἀναγράψωμεν καὶ ἕτερον ὁμοίαν θεραπευτικὴν μέθοδον κατὰ τῶν ὑστεροπαθῶν. Καὶ ἡ Μέθοδος αὕτη *τῆς Μεταλλοθεραπευτικῆς*, ἀνακαλυφθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἐξόχου φρενολόγου Dr Burg Βουρκιμὸς καλουμένη ὑπὸ διαφόρων καὶ ἐξόχων ἰατρῶν καλλιεργηθεῖσα ἰδίως δὲ ὑπὸ τῶν Bourneville καὶ Dumontpallier πολὺ ἐξέπληξε τοὺς ἰατρικοὺς κύκλους, μὴ δυναμένων τῶν Βάρδων νὰ ἐξηγήσασιν, πὼς δύναται τὸ μέταλλον νὰ ἔχη τὴν δεῖνα ἢ τὰδε ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Πὼς δηλονότι ἀνθρωπίνῃ τις ὑπαρξίς περιπεσοῦσα εἰς τὸ τοῦ ληθάργου ἢ καταληψίας στάδιον, διατελοῦσα δὲ ἐν παντελεῖ ἀναισθησία καὶ μυϊκῇ ἀπολιθώσει δύναται τοῦ δεῖνα ἢ τὰδε μετάλλου δύναται νὰ ἐπανακτῆσῃ τὴν φυσιολογικὴν αὐτῆς ἐλαστικότητα καὶ αὐτὴν τὴν ἐκ τοῦ ληθάργου ἐξέγερσιν. Πὼς δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἢ παντελῆς κατεύνασις τῶν κλονικῶν καὶ τετανικῶν σπασμῶν, διὰ τῆς ἐπαφῆς χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ ἢ ἄλλου τινὸς μετάλλου, καλοῦ ἀγωγοῦ θεωρηθέντος πρὸς τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ πάσχοντος ἀτόμου.

Καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ εὐρεθέντες πρὸ τοιούτων εἰκόνων καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν Σμύρῃ κατηγάγομεν νίκην θεραπευτικὴν κατὰ πολλῶν ὑστερικῶν παθήσεων, ἰδίως συσπάσεων τῶν μασσητήρων, ὅπου οἱ πάσχοντες ἐκινδύνευον νὰ πάθωσιν ἐξ ἀσιτίας.

Τὴν ἐπιστημονικὴν ἐξηγήσιν τοῦ ὄντως περιεργωτάτου τούτου ζητήματος, ἀποροῦν θεωροῦσιν οἱ ἀκαταδάμαστοι τοῦ νευρικοῦ συστήματος σκαπανεῖς, χωροῦντες ἐσσεῖ ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ προσδοκῶντες προσεχῇ ἐπίλυσιν τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου ἀλλὰ ὄλως περιεργωτάτου τῆς μεταλλοθεραπευτικῆς Αἰνίγματος.

ΤΕΛΟΣ

Σμύρνη — ΜΑΡΙΝΟΣ ΚΟΥΤΟΥΒΑΛΗΣ  
(Ἰατρός)

HENRI COUPIN

ΤΑ ΖΩΑ

ΕΧΟΥΣΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ;



Ἐμολογουμένως χάριτας οφείλομεν τῷ διαπρεπεῖ Καθηγητῇ τοῦ Γυμνασίου Πατρῶν κ. Γ. Μέγα δ. μ. ὅστις διὰ τῆς ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ὥραίας μελέτης παρέχει τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ «Βιολικοῦ Ἄστερος» λίαν ἐνδιαφέρον καὶ ἐπαγωγὸν ἀνάγνωσμα.



Γενικὴ ἐπικρατεῖ πεποίθησις—καὶ τὴν πεποίθησιν ταύτην ἐξέφρασαν καὶ πολλοὶ φιλόσοφοι—ὅτι τὰ ζῶα δὲν ἔχουσι συνείδησιν τοῦ θανάτου. Καὶ ἀληθῶς ἡ γνῶσις αὕτη εἶνε ὀλίγον ἀντιληπτὴ παρὰ τοῖς κατωτέροις ἀδελφοῖς ἡμῶν, ἐν τούτοις ὅμως γεγονότα καὶ παρατηρήσεις σχετικαὶ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο συλλεγεῖσαι ὑπὸ πλείστον φυσιοδιφῶν τείνουσι νὰ ἀνατρέψωσιν ἢ τουλάχιστον νὰ ἐξασθενίσωσι κατὰ πολὺ τὴν πεποίθησιν ἡμῶν περὶ τούτου. Ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων σταχυολογοῦμεν τὰς πειστικωτέρας.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ σημειωθῇ ἡ εὐκολία μεθ' ἧς τὰ ζῶα διακρίνουσι τὴν ζωσαν λεῖαν ἀπὸ τῆς νεκρᾶς ἢ ἐτοιμοθανάτου. Οὕτω τὰ σαρκοφάγα τὰ τρεφόμενα ἐκ θνησιμαίων οὐδέποτε ἐπιπίπτουσι ἐπὶ ζώντων ζώων, ἀκόμη καὶ ὅταν ταῦτα κοιμῶνται καὶ εἶνε ἀπολύτως ἀκίνητα. Ἐπίσης οἱ λύκοι τῶν λεμιῶνων τῆς Ἀμερικῆς ἀναγνωρίζουσι ἀμέσως τὴν νοσηρὰν κατάστασιν ἢ τὴν ἐξ' ἀστίας ἐξασθνήσιν τοῦ βονάσου καὶ τότε ἡ ἐνεδρεῦσιν ἡμέραν καὶ νύκτα μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἢ ἐπιπίπτοντες φρονεῦσιν τὸ ἀνίσχυρον ζῶον καὶ κατασπάρσουσιν. Ἐπίσης εἰς τοὺς λειμῶνας τῆς Gironde, τοὺς ὁποίους διατρέχουσι ποίμνια ἰσχνῶν ἀμνάδων συχνάκις ἀποδεκατιζομένων ὑπὸ τῆς ἐλώδους νοσηρότητος, οἱ ἐτι ἰσχυρότεροι κόραες περιμένουσι μεθ' ὁπομονῆς τὸν θάνατον αὐτῶν· ὅταν μία ἀμνάς τίπη ἐξηντλημένη, οἱ κόρακες γωρίζουσι καλῶς ὅτι ἡ λεῖα τῶν εἶνε ἐξησφαλισμένη, ἀλλὰ καὶ συχνάκις ἐπισπεύδουσι τὸ τέλος τοῦ δυστυχοῦς ζῶου ἐπιπίπτοντες ἐπ' αὐτοῦ πρὶν ἢ ἀφήσῃ τὴν τελευταίαν πνοήν. Τὰ νυκτόβια ἄρπακτικά ζῶα φέρονται ἐπίσης καθ' ὅμοιον τρόπον. Ἀφ' ἧς στυγμῆς ἀντιληφθῶσι ζῶον τι καταβεβλημένον ὑπὸ τῆς νόσου καὶ ἐτοιμοθάνατον, προσκολλῶνται τῷ τρόπῳ τινὰ εἰς αὐτό, τὸ παρακολουθοῦσι διαρκῶς μέχρις ὅτου ἐγκαταλίπῃ τοῦτο ἡ ζωή, καὶ τότε ἐπιπίπτουσι ἐπ' αὐτοῦ. Εἰς γηραλέος ἵππος καταβεβλημένος ὑπὸ τῆς ἡλικίας, εἰς βοῦς, μ' ἄελαφος δεσμευθεῖσα ἐντὸς τῆς ἰλύος εἰς τὸ ἄκρον λίμνης, ὅπου κατέφυγε τὸ δειλὸν ζῶον, ἵνα διαφύγῃ τὰς τόσον ἐνοχλητικὰς κατὰ τὸν καιῶνα μνίας, εἶνε θέαμα προκλητικώτατον διὰ τὰ ἐκ θνησιμαίων τρεφόμενα ἄρπακτικά πτηνά, τὰ

ὁποῖα καιροφυλακτοῦσιν ἤδη θεώμενα τὴν ἀγωνίαν αὐτῶν. Καὶ ὅμως αὐτὰ ταῦτα τὰ πτηνά διέρχονται πολλάκις ἀνωθεν ἵππου, ὅστις θερμαίνεται εἰς τὸν ἥλιον ἀκίνητος ὡς νεκρός, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ μεταβάλλωσι τὸ παράπαν τὴν πτήσιν τῶν.

\* \*

Ἐν τῶν ζώων ἀποθνήσκῃ οἱ σύντροφοῖτον ἐνεργοῦσι διαφόρους κατὰ τὰ διάφορα εἶδη. Ἐκτὸς ἐκείνων—καὶ ταῦτα εἶνε πολυάριθμα—τὰ ὁποῖα δεικνύουσιν ἀπόλυτον ἀδιαφορίαν, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἠθικῶς ὀλιγώτερον προηγημένα, ἅτινα μετ' ἐλαφρῶν τὸν νεκρὸν συνείδησιν τρώγουσιν ἀφελῶς τὸν νεκρὸν σύντροφόν των. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνήκουσιν οἱ ἀσπίλακες, οἱ λύκοι ὠδοῦμενοι ὑπὸ τῆς πείνης, οἱ μύες στεροῦμενοι τροφῆς. Ἄλλα περιορίζονται εἰς τὴν ἐκδηλώσιν ἐκπλήξεως. Ὁ Vaillant εἶχε φρονεῦσει τρεῖς κεροκοπιθήκους, οἵτινες μετεκομίσθησαν εἰς τὴν σκηνὴν του, ὅπου εἰς ἐξημερωμένους πίθηκος, τὸν ὁποῖον εἶχε σύντροφον, ἔδειξε μεγίστην ἐκπλήξιν ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν πτωμάτων τῶν ὁμογενῶν του, ἐθεώρει ἄλλοτε τοῦτον ἄλλοτε ἐκείνον στρέφον καὶ μεταστρέφον αὐτοὺς ἵνα τοὺς ἐξετάσῃ. Ὁμοίως δὲν εἶνε σπάνιον νὰ ἴδῃ τις ἄρκετον ὀσφρανομένην τὸ πτόμα ἄλλης καὶ νὰ τὸ περιστρέφῃ ὡς ἵνα τὸ ἐξετάσῃ καλύτερον. Ὁ Gordon Cumming διηγεῖται τὴν ἀνάλογον σχετικῶς πρὸς ἕνα ὄναγρον, τὸν ὁποῖον εἶχε φρονεῦσει ἢ λοιπὴ ἀγέλη τὸν περιεκύκλωσε μετὰ πηδημάτων καὶ φρυῶσα διὰ τῶν μυκτήρων, ἔπειτα πάντες ἔντρομοι ἀπεμακρύνθησαν μετὰ πάσης ταχύτητος διὰ μέσου τῆς πεδιάδος.

Ἄλλα πρὸ πάντων ἡ τάξις τῶν πτηνῶν δεικνύει πολυάριθμα παραδείγματα τοιοῦτων περιέργων ἐκδηλώσεων. Ἐάν ἐν πτηνὸν φρονευθῇ καὶ πέσῃ κατὰ γῆς, πάντα τὰ ἄλλα προστρέχουσι, περιεκυκλοῦσι τὸ σῶμα καὶ ἐκβάλλουσι κραυγὰς θρηνηθῶδεις ἵνα ἐκδηλώσωσι τὸν φόβον των. Πάντες θὰ ἔχουσι παρατηρήσει τοῦτο παρὰ ταῖς κορώναις μετὰ πρροβηλοῦσιν φρονεῦσαν μίαν ἐξ αὐτῶν, βλέπει τις ὀλόκληρον τὴν ἀγέλην νὰ φθάσῃ ἐκ πάντων τῶν σημείων τοῦ ὁρίζοντος καὶ τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην ἢ πάσας συγχρόνως νὰ ἐκβάλλωσι γοεράς κραυγὰς, νὰ περιεγύρωσιν εὐρεῖς κύκλους ἀνωθεν τῆς ἀτυχοῦς συντρόφου των ἐκτελοῦσαι παραδόξους ἐλιγμούς, χωρὶς νὰ αἰσθάνονται ὅτι διατρέχουσι τὸν κίνδυνον νὰ ὑποστῶσι τὴν αὐτὴν τύχην.

(Ἔπεται συνέχεια)

Πάτριαι—Γ. Α. ΜΕΓΑΣ δ. μ.



# ΙΣΗΜΕΡΙΑ-ΠΑΣΧΑ



## Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΠΑΡΕΙΑ - ΠΑΡΙΣ



(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἴσως δυσπιστήσωσί τινας πρὸς τὸν ἀστρονομικὸν συμβολισμόν τῆς Ἰλιάδος, ἐνεκα τῆς ἐπικυρώσεως τῶν ἱστορικῶν περιγραφῶν τοῦ Ὀμήρου ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Σλήμαν. Ἄλλ' οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, οἱ κινουῦντες μέχρι σήμερον τὸν θαυμασμόν τοῦ κόσμου, οὗς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶμα ὡς θεοπνεύστους, καὶ ὧν τὴν μαρτυρίαν ἐπικαλεῖται συχνάκις ὁ Πλάτων ἐπὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, δὲν ἦσαν ἀπλοῖ ποιηταί. Ἐκέκμητο καὶ πάσας τὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώσεις τῆς ἐποχῆς των καὶ θαυμασίαν διδακτικὴν μέθοδον τὴν καλουμένην παρὰ τῶν μυστικιστῶν **Συνθετικὴν**. Ἀστρονόμοι, ἰατροί, ἱστορικοί, γεωγράφοι, πολιτικολόγοι, κοινωνιολόγοι, φιλόσοφοι τέλους καὶ καλλιτέχναι, κἀπόρθον διὰ τοῦ δαιμονίου αὐτῶν πνεύματος νὰ ἐξευρίσκαι τοὺς καταλλήλους συμβολισμοὺς τοὺς δυναμένους νὰ περιλάβωσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔργον διαφόρων φύσεως πράγματα καὶ διδάξωσι τὰντα τοὺς δυναμένους νοῆσαι. Ἡ παντελής ἄλλως τε κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους βιβλίων ἔλλειψις καθίστα ἀπαραίτητον ὅπως διὰ τερπνῶν μύθων, εὐκόλως ἀποτυπωμένων ἐν τῇ μνήμῃ, δύνανται οἱ ἄνθρωποι νὰ κρατῶσιν ἐν τῷ νῷ τὴν σειράν τῶν ἱστορικῶν γεγονότων καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ φιλοσοφικῶν γνώσεων.

Ἐνόητον ὅμως ἐστὶ τὸ πολυσύνθετον τῶν συμβολισμῶν τούτων καθίστα αὐτοὺς πολὺ σκοτεινοὺς· διὸ καὶ πρὸς εὐχερεστέραν αὐτῶν ἀντίληψιν αἱ αὐταὶ θεωρίαι ἐπανελαμβάνοντο εἰς διαφόρους μύθους. Οὕτω σαφέστερον ἢ ἐν τῇ θυσίᾳ τῆς Ἰφιγενείας ἀπαντᾶται τὸ φαινόμενο· τῆς πανσελήνου τῆς ἰσημερίας ἐν τῷ μύθῳ τοῦ **Μινωταύρου** (ἐκ τοῦ Μίνως = Μήρη = Σελήνη καὶ Ταῦρος). Αἱ ἐπτὰ νέαι καὶ οἱ ἐπτὰ νέοι οἱ ἀποστελλόμενοι ἐτησίως ὡς καταφάγων ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου συμβολίζουσι τὰς 7 ἡμέρας τοῦ πρώτου

καὶ τὰς 7 ἡμέρας τοῦ δευτέρου τεταύτου τῆς Σελήνης ἦτοι τὰς πρὸ τῆς Πανσελήνου ἐν ὅλῳ 14 ἡμέρας· διὸ καὶ ὁ ἀριθμὸς 14 ἐθεωρεῖτο ὡς λίαν εὐδαίμωνος ὑπὸ πάντων τῶν λαῶν. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἀριθμῆι ἀνά 14 τὰς ἀπὸ Ἀβραὰμ μέχρι Ἰησοῦ γενεάς· οἱ δὲ Ἄγγλοι καλοῦσι τὴν δεκαπενθήμεριαν δεκατετρανυκτίαν (fortnight ἐκ τοῦ fourteen = 14 καὶ nights = νύκτες) ἀριθμοῦντες ἀντὶ τῶν ἡμερῶν τὰς μεταξὺ αὐτῶν νύκτας διὰ τὸ εὐδαίμωνον τοῦ ἀριθμοῦ 14.

Ἄλλ' ὁ ποιητικώτερος πάντων τῶν συμβολισμῶν τῆς ἐν τῷ Ταύρῳ ἰσημερίας, τυχάνει ἢ μεταμόρφωσις τῆς **Ἰούς** εἰς **βοῦν** ὑπὸ τῆς **Ἡρας**. — Ἡ Ἰὼ ἐκ τῆς ἀρχαιοτάτης ὀρίξης τοῦ θεοῦ ἡλίου **Ἰαῶ** ἐξ ἧς καὶ ὁ **Ἰακχος** ἢ Βάκχος καὶ ὁ Ζεὺς καὶ ὁ ῥωμαϊκὸς θεὸς Ἰανὸς, συμβολίζει τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο διαδέχεται ἡ **θυελλώδης** ἰσημερία, διὰ τοῦτο ἢ Ἰὼ καταδιώκεται καὶ μεταμορφοῦται εἰς **βοῦν** ὑπὸ τῆς **ὀργίλης** Ἡρας (ἐκ τῆς ῥίξης **αρ** ἐξ ἧς καὶ ὁ Ἄρης λατ. Mars ἐξ οὗ ὁ Μάρτιος). Ἐπειδὴ ὁμοιως μετὰ τὴν ἰσημερίαν ἐρχεται πάλιν τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον ἢ Ἰὼ ἐλευθεροῦται ὑπὸ τοῦ Διὸς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν προτέραν τῆς μορφῆν. Ὁ **πανόπτης** ἑκατοντόφθαλμος **Ἄργος** ὁ τεθεὶς ὑπὸ τῆς Ἡρας ὡς φύλαξ τῆς Ἰούς, παριστᾷ τὸν οὐρανὸν μὲ τοὺς **ἀργυροῦς** αὐτοῦ ἀστέρας· ὁ δὲ **Ἐρμῆς**, ὁ υἱὸς τῆς **Μαίας** (ἐξ ἧς καὶ ὁ Μάιος) ὁ ἀποκομίσας διὰ τῆς **λύρας** τὸν πάντας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ἄργου, συμβολίζει τὸν μερολαβοῦντα μεταξὺ ἰσημερίας καὶ ἡλιοστασίου γλυκὺν τοῦ Μαῖου ἡλίον, ὅστις ἀνατέλλων ὑπὸ τὸ μελωδικώτερον τῶν πιητῶν ἕσμα ἀποσβεννύει τὸ φῶς τῶν ἀστέρων!

Ἰ. Σμύρνη — ΑΝΔΡΟΝ. Ι. ΓΕΡΩΛΥΜΟΣ



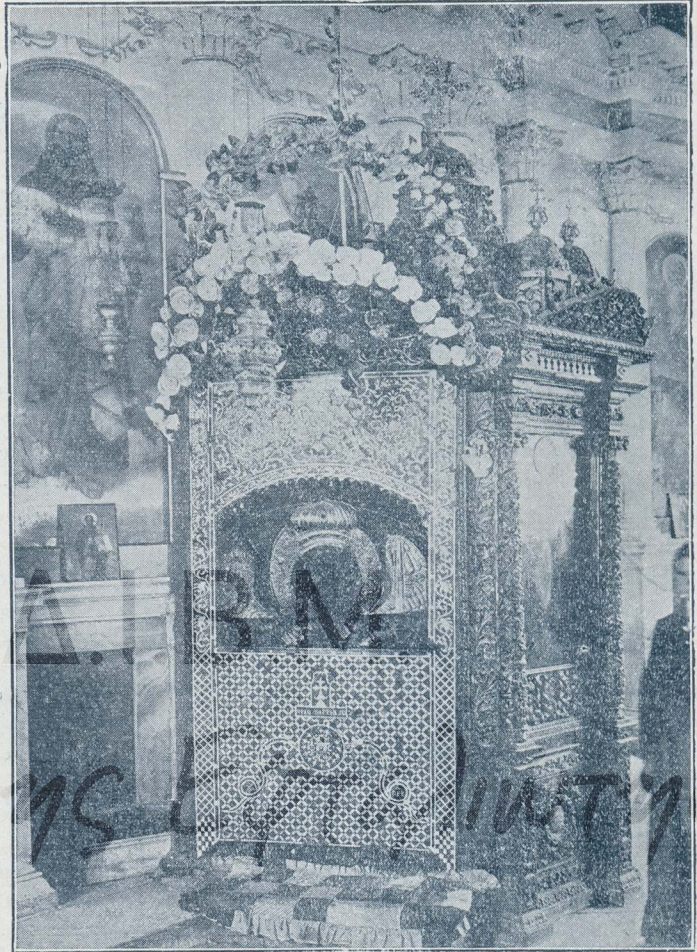
### Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΜΑΡΤΑΡΙΑΔΟΥ

Συνεχίζοντας τὴν προηγουμένην περὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου πραγματείαν ἡμῶν, ἐπίκαιρον θεωροῦμεν ἄναφέρωμεν ἐνταῦθα τὴν γνώμην δύο σοφῶν τοῦ γένους διδασκάλων, τοῦ αἰδήμου Σταυράκη Ἀναγνώστου τοῦ Λεσβίου, ἔχοντας πλείστους μετὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως δεσμοὺς καὶ τοῦ Γρηγορίου Σαράφη ἐτέρου Ἱεροφάντου.

Ἐκ τούτων ὁ πρῶτος γνωματεύει ὡς ἑξῆς ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως :

«Ὁ καθιδρῦσας πρῶτος τὴν λατρείαν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῇ νήσῳ ἀπάση τῆς Λέσβου ὠνομάζετο Μάλος· διὰ τοῦτο, ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὁ Ἀπόλλων αὐτὸς ἀπεκλήθη «Μολδαίς». Ἀράγε μήπως καὶ τὸ σωζόμενον Ἀνάγλυφον, ἀρχαιότατον ἐν, παρίστα ποτὲ τὸν Μαλδέντα Ἀπόλλωνα, εἶτα δὲ μετεφέρθη εἰς εἰκόνα τοῦ Ἀρχιστρατήγου; Ἡ, μήπως δὲν γνωρίζομεν πάντες μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἅπαντες οἱ τότε Εἰδωλικοὶ ἐκείνοι Βοιωτοὶ, καθαρισθέντες διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, μετεδλήθησαν εἰς θεοὺς καὶ ἱεροὺς τῆς Χριστιανισμοῦ Ναοῦ καὶ ἐνθεα καταγόγια ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ Θεοπνεύστων Ἀποστόλων καὶ λοιπῶν Ἁγίων Διδασκάλων; Ἡ παρατήρησις αὕτη δὲν πι-

θανολογεῖ ὅτι τὴν θέσιν τοῦ Ἐκατηβόλου καὶ Γιγαντολέτου καὶ Τοξοφόρου ψευδοθεοῦ ἐκείνου Ἀπόλλωνος κατέλαβε μετὰ τὴν Εὐαγγελικὴν χάριν ὁ ἡμέτερος Ζωοφόρος Ἀρχιστρατήγος Μιχαήλ; Ἡ μὴ ἡ εἰκὼν αὕτη (ἰδ.εἰκόνα) παρίσταν ποτε τὸν ἦρωα Λέσβιον τὸν υἱὸν τοῦ Λαπίθου, τὸν ἀποικίαν Ἑλληνικὴν εἰς Λέσβον μεταγαγόντα, ἢ τὸν σοφὸν Παλαμῆδην τὸν φωνεθέντα εἰς τὴν Τρωάδα, περὶ οὗ λέγει ὁ Φιλόστρατος· «Ἔθαψαν αὐτὸν (τὸν Παλαμῆδην) Ἀχιλλεὺς τε καὶ Αἴας εἰς τὴν ἕμρον τῆ Τροία τῶν Αἰολέων ἡπειρον ὑφ' ὧν καὶ Ἱερόν αὐτῷ τι ἐξφοκοδόμητο, μάλα ἀρχαίον, καὶ Ἄγαλμα Παλαμῆδους ἱδρύεται γενναίον καὶ εὐσπλον· καὶ θύουσιν αὐτῷ ξυνιόντες, οἱ τὰς ἀκταίας οἰκοῦντες



### Ἡ Εἰκὼν τοῦ Ταξιάρχου ἐν Μαρτάριαδῳ (Μυτιλήνῃς)

Εἰκὼν ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ διακεχωμένου Φωτογράφου κ. FRITZ J. MRAZ καὶ εὐγενῶς παραχωρηθεῖσα ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν «Αἰολικὸν Ἀστὴρα»,

πόλεις· μαστεύειν δὲ χρὴ τὸ Ἱερόν, κατὰ Μήθυμνάντε καὶ Λεπέτυμνον.»

Ἡγαγκάσθημεν εἰς τοιαύτας νὰ περιπέσωμεν εἰκασίας καθόσον ἡ ἀπώλεια πολλῶν παλαιῶν Συγγραφέων, ἡ μεγάλη τοῦ μεσαίου αἰῶνος ἀμάθεια ἢ μάλλον ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ περὶ τὸ γράφειν καὶ ἱστορεῖν τὰ συμβαίνοντα τῶν συγχρόνων τῶν ἀμέλεια μᾶς ἔχουσι δεδευμένους.

Μεταξὺ δὲ ἄλλων Διδασκάλων σοφῶν περὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ Θεολόγων καὶ ὁ συμπολιτῆς ἡμῶν Διδάσκαλος Γρηγόριος ὁ Σαράφης, συμφωνῶν μετ' αὐτῶν, ἐρωτηθεὶς ἂν πρέπη νὰ σεβάσῃται τὸ τοιοῦτον ἢ ὄχι ἀπεκρίθη καταφατικῶς. «Διότι εἰδῶλον μὲν καὶ ξοάνων καὶ ἀγαλμάτων προσκύνησιν βῆτῶς ἀπαγορεύει ἡ

Ἐκκλησία, εἶπεν· τὰ Ἀγαθολογικά δὲ μορφώματα ὅτι ἀνέχεται· οἶα, φέρ' εἶπεν, εἶνε καὶ ἐπὶ μετάλλου καὶ ἐπὶ ξύλου, ἢ ἄλλης ὕλης τινὸς γλυφόμενα εἰκονίσματα, καὶ οἱ Σταυροὶ οἱ εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος ἢ ἄλλαχού δουλευμένοι, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἐπιθέμεναι ἀργυραὶ ἢ χρυσαὶ πλάκες, προσέτι δὲ καὶ αὐτὴ ἢ ἐκ γύψου ἢ ἄλλης ὕλης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Σταύρωσις κ.τ.λ. ἀνέκαθεν συνοδικῶς ὄντα παραδεκτὰ καὶ προσκυνητὰ ἅπαντα.»

« Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία μᾶς δεξιοῖ, ὡς βλέπομεν εἰς τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐδδόμενης Συνόδου τὰ Προλεγόμενα ( ἐν τῇ Πηγαλίῳ τοῦ Νικοδήμου, ) ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδέχθη κατὰ συγκατάβασιν, τὸν ἐκ χαλκοῦ Ἀνδριάντα ἐκεῖνον, ὃν τινα δι' εὐγνωμοσύνην ἢ Ἐθνικὴ ἐκείνη Βερονίκη, ἢ ὑπ' αὐτοῦ ἰαθεῖσα αἰμορροῦσα γυνή, κατασκευάσασα ἔστησεν ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας τῆς, τιμῶσα καὶ σεβομένη σχετικῶς αὐτόν, αὐτίτη καὶ πάντες οἱ ἄλλοι τότε χριστιανοὶ ἕως εἰς τοὺς χρόνους ἀκόμη τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου διασωζόμενον· ἤτοι μετὰ Χριστὸν 360 χρόνους περίπου.

Οὗτος δὲ συντρίψας ἔθηκεν ἂντ' αὐτοῦ τὸν τοῦ Διδὸς Ἀνδριάντα. Εἰς τοῦδε πόδας τοῦ σεβασμίου ἀνδριάντος ἐκεῖνου, προσθέτει ἡ Ἱστορία, ὅτι δοτάνη τις φυσιομένη, παντοίας νόσους ἐθεράπευσε· καὶ τοῦτο πρὸς ἔνδειξιν βέβαια τῆς θείας εὐχαριστήσεως. Τῆς δὲ ἁγίας Βερονίκης τὴν μνήμην, ὡς ἐναρέτως διωτευσάσης, ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν δωδεκάτην Ἰουλίου.»

Τοιαῦται αἱ γνῶμαι τῶν αἰετῶν ἀνδρῶν περὶ τοῦ ἐν ἀγαλματώδει ὑποστάσει εἰκονιζομένου Ταξιάρχου τῆς Μανδαμάδου, ὅστις μεθ' ὅσα καὶ ἂν δυῖσχυρισθῇ τὰ ἀντίθετα τὸ νωτεριστικώτερον πνεῦμα, θέλει λατρευέσθαι ἐπὶ σειρὰν ἔτι αἰῶνων, οἵτινες καὶ μόνοι αἰῶνες διὰ τῆς ἀκλονήτου πίστεως καθίστανται οἱ ἀλλάνηστοι ἐρμηνευταὶ πολλῶν ἀμφιβολιῶν καὶ παραδοξότητων καὶ λύται τῶν ἐν γένει προβλημάτων.

Ὡς χριστιανοὶ μόνον εὐχόμεθα ὅπως ὁ ἐν πνεύματι προσκυνούμενος Θεὸς λυτρῶν ἡμετέρας τοῦ Ἀρχαγγέλου τὸ χριστεπώνυμον Αὐτοῦ πλήρωμα ἐκ τῶν ἐκάστοτε ἐν τῇ βιωτικῇ διαπάλλῃ ἀναφωσμένων κινδύνων καὶ διὰ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου Μεγάλου πνεύματος τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων μᾶς γνωρίζῃ τὴν ὁδὸν ἐν ἣ πρέπει νὰ βαδίζωμεν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης ἀποστολῆς ἣν ἔχομεν ὡς τέκνα φωτὸς καὶ ἀληθείας καὶ πρὸς διάλαμψιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ ὑγινοῦς Πολιτισμοῦ.

Κυδωνία—ΔΗΜ. Γ. ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ  
(ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ)



## ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΜΟΥ



Χέρια τῆς μάνας μου γλυκὰ  
ποῦ ἡ ἀγάπη σὰς ἀγιάζει.....  
Τὸ περὶ ὄμορφο τραγοῦδι μου  
μόνο σὲ σὰς ταιριάζει ! ...  
Ὅ,τι κι' ἂν πῶ λίγο γιὰ σὰς  
λίγο θενᾶναι πάλι,  
ἀταίριατη ἢ ἀξία σας,  
κι' ἡ χάρι σας μεγάλη !...  
Χέρια ποῦ μὲ κρατοῦσατε  
μικρὴ, μ' ἀγάπη τόση.  
Ὡ Χέρια ποῦ τὰ χάρια σας  
μ' ἔχουνε μεγαλώσει !  
Ἔτσι ὅπως ἤμουνα μικρὴ  
πόσες φορὲς καὶ πάλι  
νὰ γείρω ἔρχομε ἀπάνω σας  
σὺν τότες τὸ κεφάλι !  
Ὡ ! πόσο ξεκουράζετε

τὴν λύπη μου, τὸν πόνο !  
Κάθε κακό μου λέρνετε  
μ' ἓνα σας χᾶδι μόγο !  
Πόσες φορὲς π' ἀρρώστησα  
χεράκια ἀγαπημένα  
μοῦζετε· δάσκει τὴν ὑγεία  
σὺν νᾶστε μαγεμμένα !.  
Κι' ἓνα ποτῆρι ἀπλό νερό  
νὰ δώσετε, κι' ἐκεῖνο  
Θαρωρῶ εἶναι ἀθάνατο, ἀναζῶ  
εὐθὺς ὅταν τὸ πίνω !...  
Τὰ χέρια τὰ ὄμορφότερα  
δὲν ἔχουν τὴν δικιά σας  
τὴν χάρι μήτε τὴν τιμὴ !...  
Πῆραν τὴν ὄμορφιά σας.

Ἡ προκοπή, κι' ἡ ἀκούραστη  
ἢ ἀγάπη ἢ τρισαγία...,  
Πᾶ στῆς ἀγάπης τὸν βωμό  
γενήκατε θυσία !...  
Ὅτι κι' ἂν πῶ λίγο γιὰ σὰς  
λίγο θενᾶναι πάλι !..  
Ἀτίμητη ἢ ἀξία σας  
κι' ἡ χάρι σας μεγάλη !..  
Τοῦ κόσμου τ' ὄμορφότερο  
τραγοῦδι σὰς ταιριάζει...

Χέρια τῆς μάνας μου γλυκὰ  
ποῦ ἡ ἀγάπη σὰς ἀγιάζει !

ΜΕΡΣΙΝΑ — ΜΑΡΙΑ Ε. ΖΑΜΠΑ



## ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΝ

Ἐπισημ. Ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιστήμων φαρμακοποιὸς κ. Ζ. Ζαφειρέλλης διὰ τῆς ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἐνδιαφερούσης μελέτης του ἀξιολογωτάτην συμβολὴν παρέχει οὐ μόνον ὑπὸ ἐπιστημονικῆν ἔσοπιν ἀλλὰ καὶ πρακτικῆν, διὰ σαφοῦς διατυπώσεως καὶ γλώσσης εὐλήπτου παρέχων ὠφελιμοτάτας ὁδηγίας πρὸς περιφρούρησιν τῆς ὑγείας ἡμῶν ἀπὸ παντὸς κινδύνου δημοιουγομένου ἐξ ἀμαθείας καὶ ἀγνοίας.

Τὸ κατωτέρω ἀπόσπασμα τυγχάνει γενικωτάτου ἐνδιαφέροντος, ἀναμφιβόλως δὲ μετὰ πολλῆς προσοχῆς θέλει ἀναγνωσθῆ ὑπὸ τῶν φιλομαθῶν καὶ τῶν κηρομένων τῆς ὑγείας ἀναγνωστῶν ἡμῶν.



### Δηλητήρια χρησιμοποιούμενα ὡς φάρμακα ἐσωτερικῆς χρήσεως.

Πολλῶν τοιούτων δηλητηριωδῶν φαρμάκων γίνεται χρῆσις παρ' ἡμῶν ὑπὸ τῆς δημώδους λεγομένης ἰατρείας. Παρετηρήθησαν ὅμως δηλητηριάσεις πολλάκις ἐκ τῆς λήψεως τοιούτων φαρμάκων σημειώσασαι μάλιστα καὶ θανάτους. Γνωστὸς εἶνε τοῖς πολλοῖς ἐξ ἡμῶν καὶ πρόσφατος εἰσέτι ὁ θάνατος νέου τινὸς καλῆς καὶ γνωστῆς παρ' ἡμῶν οἰκογενείας ἐκ τῆς χρήσεως ὑποκαπνισμῶν (ἀχνισμῶν ἢ εἰσπνοῶν) θεούχου ὑδραργύρου. Ἐσωτερικῶς γίνεται χρῆσις γενικῆ παρ' ἡμῶν ὀπίου ἢ ὀπιούχων τινῶν σκευασμάτων διασκευαζομένων καταλλήλως ὑπὸ γραιδίω ἐπεχόντων παρ' ἡμῶν τόπον πρακτικῶν ἰατρῶν.

Παρὰ τοιούτου τινὸς γραιδίου παρακλητικῶς αἰτήσας ἐπέτυχον τὸν τύπον μιᾶς τοιαύτης παρασκευῆς ἢ συνταγῆς: «Ἐήρανον εἰς φούρον τὰς κεφαλὰς τῆς μήκωνος τῆς ὑπνοφόρου, (ἀφιονοκεφαλῆς) κοπάνισον καλῶς ἐν ἰγδίῳ, ζύμωσον τὴν οὕτω παραχθῆσαν κόνιν μετὰ σταφίδος καὶ κόνεως καρῶν καρδαμώμου (μοσχοκαρῶν) καὶ μόρφωσον ἐκ τῆς ὄλης ζύμης κατὰ τὴν τέχνην (Lege artis) καταπότια !!»

Φαντάζεσθε δὲ ποῦ παρέχονται τὰ τοιαῦ-

τα καταπότια καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν; Τὰ ἀγοράζουσι γονεῖς ἰδίᾳ μητέρες ὅπως τὰ χορηγῶσιν εἰς τὰ ἑαυτῶν βρέφη ἵνα κοιμίζωσιν αὐτὰ διὰ τοῦ μέσου τούτου καὶ μὴ τὰς ἀνησυχῶσιν. Ὅποια πλάνη! Χορηγοῦσιν αἱ μητέρες τὰ καταπότια ταῦτα εἰς τὰ ἑαυτῶν βρέφη, ἀγνοοῦσαι ἴσως τὰς ἐλεθρίας συντείας ἃς ἐπιφέρει ὁ τεχνητὸς αὐτὸς ὕπνος, ἢ δι' ὀπίου αὐτῆ δηλητηρίασις εἰς τοὺς μικροὺς τρυφεροὺς καὶ ἀθῶους βλαστοὺς των. Ἀγνοοῦσιν ἴσως ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης αὐτῶν πράξεως καθιστῶσι τὰ ἑαυτῶν τέκνα καχεκτικά, ἀδύνατα, νευρικά, ἀφηρημένα καὶ ἡλίθια. Πολλὰι μητέρες αὐτὸ τοῦτο τὸ ὄπιον, τὸ δραστηώτερον ἔτι τῶν κεφαλῶν (Têtes de Pavot) τολμῶσι νὰ χρησιμοποιῶσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀλλὰ ἀφεψήματα κεφαλῶν καὶ ἄλλαι τέλος ἀφεψήματα τῶν καρπῶν ἢ τῶν ἀνθέων τῆς μήκωνος τῆς βροιάς (παπαρούνας) ἣτις ἐπίσης περιέχει ὄπιον εἰς ἥττονα βαθμῶν. Οἱ περὶ τὰ δηλητήρια καταγιγνώμενοι παρετήρησαν ὅτι σκεδάσμα παρασκευασθὲν ἐκ τριῶν κεφαλῶν πρασίνων καὶ χορηγηθὲν εἰς παιδίον ἐπέφερε τὸν θάνατον τοῦτου ἐν τῷ μιᾶς ὥρας. Ἐπίσης 2 κοχλιάρια ἐξ ἐνὸς ἀφεψήματος ἐκ δύο κεφαλῶν παρασκευασθέντος καὶ χορηγηθέντος εἰς μικρὸν ἐπέφερον τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ὡστε αἱ τοιαῦτα μητέρες ὀχι μόνον παραίτιαι συμφορῶν γίνονται εἰς τὰ ἑαυτῶν τέκνα, συμφορῶν βεβαίως, αἵτινες πάντως καταλογίζονται εἰς τὸ παθητικὸν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀκουσίως ἐγκληματοῦσι, κακουργοῦσι, γίνονται φονεῖς τῶν ἑαυτῶν τέκνων. Πολλάκις μοι συνέβη, νὰ ἐλέγξω τοιαύτας μητέρας αἵτινες δὲν μοι ἀπέκρυψαν νὰ μοι ὁμολογήσωσιν ὅτι «εἶχον ἀφιονίσει» κατὰ τὴν φράσιν των, τὰ ἰδιά των τέκνα, ἅτινα ἐκράτουν εἰς τὰς ἀγκάλας των καὶ ἅτινα ἐκόμισαν εἰς τὸ φαρμακεῖον ὅπως τύχωσιν ἐκεῖ τῆς δεούσης ἰατρικῆς βοήθειας καὶ τῆς ἀπὸ τοῦ κινδύνου ἀπαλλαγῆς.

Ἡ εἰκὼν ἐνὸς τοιούτου ἀφιονισμένου παιδίου, ὀλίγον διαφέρει ἀπὸ τὴν εἰκόνα παιδίου εὐρισκομένου εἰς τὰ πρέθυρα τοῦ τάφου του. Βαθὺς ὕπνος, τελεία ἀναισθησία,

ἀκνησιὰ ὀφθαλμῶν, βραδεῖς καὶ διαλείποντες σφυγμοί, στόμα ψυχρὸν καὶ βραδεῖα ἀναπνοή εἶνε τὰ φαινόμενα μιᾶς τοιαύτης ὀξείας δι' ὀπίου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ σκευασμάτων δηλητηριάσεως τῶν παιδῶν.

Μητέρες ὅσαι θέλετε ἵνα τὰ τέκνα σας γίνωνται ὑγιῆ καὶ εὐρωστα ἀποφεύγετε τὰ τοιαῦτα δηλητήρια, μὴ γίνεσθε ἐξ ἀγνοίας σας ἢ καὶ ἀπρονουσίας παραίτιοι τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς παραλύσεως τῶν νεαρῶν βλαστῶν σας, μὴ γίνεσθε φονεῖς αὐτῶν, ἐπιβλέπετε τὰς τροφούς, ἵνα μὴ ἐξ ἀμελείας καθίστασθε ἡθικολοὶ αὐτουργοὶ τῆς καταστροφῆς τῶν τρυφερῶν αὐτῶν ὑπάρξεων.

Ὅπῳ γίνεται χρῆσις παρ' ἡμῖν καὶ ὑπ' ἀνθρώπων πασχόντων ἐξ ἀσθματος ἢ καὶ ἀπλοῦ βηχῆς. Πρῶταν τινὰ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1904 προσήλθε παρ' ἐμοὶ κατέρυθρος ζαλισμένος καὶ μὲ τρέμοντα μέλη Κύριός τις Κ..... ἡλικίας περίπου 45 ἐτῶν ὑποτραυλιζῶν καὶ ζητῶν πρὸς βοήθειάν του τὸν ἱατρόν.

Τὸν παρεκάλεσα ὀλίγον ν' ἀναμείνῃ τὸν ἱατρὸν ὅστις μετ' ὀλίγον θὰ κατήρχετο, ἀλλ' ἐκείνος ἔκρινε καλὸν νὰ μὴ μὲ ἀκούσῃ, χωρὶς δὲ νὰ χάσῃ καιρὸν ἀνήλθε τὴν κλῖμακα τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ δωμάτιον τοῦ ἱατροῦ. Δὲν παρέλειψε νὰ ὁμολογήσῃ εἰς τὸν ἱατρὸν ὅτι εἶχε φάγῃ τεμάχιον ὀπίου πρὸς κατάπαυσιν τοῦ βηχῆς του, προμηθευθεὶς τοῦτο παρὰ τινος γνωστοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ μας ὑαλοπώλου. Ὁ ῥηθὴς κύριος παρουσίαζε καθ' ἅλα, τὰ φαινόμενα μιᾶς ἐξ ὀπίου δηλητηριάσεως: Τῷ ἐχորηγήσαμεν ἀναληπτικόν τι φάρμακον καὶ τῷ συνεστήσαμεν νὰ πῆν ἀρκετὸν ἀπέθρασμα καφέ, τὸ σὺνηθεὶς τοῦτο ἀντιδοσὸν τοῦ ὀπίου. Δὲν παρελείψαμεν ἐννοεῖται καὶ νὰ τῷ συστήσωμεν θερμῶς ἕπως μὴ ἐπαναλάβῃ ἐκ δευτέρου τὸ παιγνίδιον αὐτὸ καθ' ὅσον ἐνδέχεται νὰ ὑποστῇ καὶ σοβαριώτερα πράγματα.

Δηλητηρίων τινῶν ἐπίσης γίνεται χρῆσις πρὸς θεραπείαν ὠρισμένων τινῶν νοσημάτων, — εὐνοήτων — ὅπου σπουδαῖον **ῥόλον παίζει** ὁ ὑδράργυρος. Ἄλλ' ἀπορίας ἄξιον τυγχάνει διατὶ προκειμένου περὶ μιᾶς τοσοῦτον σοβαρᾶς νόσου, νὰ δίδεται πίστις εἰς ἀδασεῖς ἀνθρώπους καὶ ἐμπειρικούς, ἤτοι εἰς τοὺς λεγομένους παθούς, **σαρλατάνους** καὶ **νομπογιαννίτας** καὶ νὰ μὴ ἀπευθύνεται τις εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, οἵτινες γνωρίζουσι τὰς δόσεις ἐνδὸς ἐκάστου τῶν δηλητηρίων, τὸ πῶς καὶ πότε καὶ πόσον πρέπει νὰ δοθῇ ἵνα μὴ ἐπιφέρῃ δηλητηριάσιν τινα. Διατὶ νὰ καταφεύγῃ τις εἰς τὰ παντοιοπωλεῖα ὅπως προμηθεύεται τὰ τοιαῦτα δηλητήρια γενόμενος οὕτω παραίτιος συμφορῶν ἀνυπολογίστων; Διατὶ ὅταν πάσχῃ διατάξῃ νὰ καφύγῃ εἰς τὸν ἱατρόν, ὅπως λάβῃ τὴν πολῦτιμον συμβουλὴν του, ἀλλ' ἀγοράζει ὅπιον ἢ ὑδράργυρον καὶ τρέχει κατόπιν ἐορτῆς ὅπως πληρώσῃ διπλασίως τὴν τοιαύτην ἀπερικοψίαν του. Περὶ δὲ τῆς ἀκηδίας τῶν ὑπὸ τῆς Υ'. Κυβερνήσεως τεταγμένων πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐλευθέρως πωλήσεως τῶν δηλητηρίων τούτων ὡς καὶ περὶ τῆς ἀσυνειδησίας καὶ κακουργίας τῶν πωλούντων ἀδιακρίτως τὰ τοιαῦτα, ἃς μὴ γίνεται λόγος, διότι πολλὰ πολλὰκις ἐλέχθησαν καὶ λέγονται ἀλλ' ἄνευ δυστυχῆς ἀποτελέσματος. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς διακυβευομένης υγείας τῶν πολιτῶν καλὸν ἦθελεν εἶσθαι νὰ συστηθῇ εἰς αὐτοὺς τούτους ὅπως ἀπέχωνσι νὰ προμηθεύωνται τοιαῦτα εἶδη ἐξ ἀνευθύνων καὶ ἀναρμοδίων πηγῶν, ἀπαλλάσσοντες οὕτω καὶ ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἐξ ἐνδεχομένων συμφορῶν.

Κυθονία — Ζ. ΖΑΦΕΙΡΕΛΛΗΣ  
(Φαρμακοποιός)



## ΗΣΥΧΕΣ ΩΡΑΙΣ



Δὲν ἔχει πιὸ γλυκὲς στιγμαῖς, τοῦλάχιστον  
[γιὰ μένα  
ὅταν τὸ βοάδῃ ξαπλωθῶ  
στὸ στρώμα μου νὰ κοιμηθῶ  
καὶ σκέπτομαι τὰ μέλλοντα, θυμοῦμαι  
[περασιμένα.

Κι' ἐκεῖ ποῦ νειότης ὄνειρα μὲ πόθο  
[συλλογιόμῃ,  
ἔρχετ' ὁ ὕπνος ἀπᾶλα  
σιγὰ τὰ μάτια μου σφαλᾶ  
καὶ μὲ γλυκὸ χαμόγελο στὸ στόμ' ἀποκοι-  
[μοῦμαι.

Σμύρνη-ΕΥΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ



## ΔΙΗΓΗΜΑ

## ΤΑ ΔΥΟ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΑ ΑΥΓΑ

« Ἐπιβῆτε ! Ἐμπρός, ἐπιβῆτε !  
 Ὁ συρμὸς τῶν ὀκτὼ ὥρων καὶ πεν-  
 τήκοντα τῆς ἐσπέρας διὰ Μασσαλίαν ἤ-  
 το ἔτοιμος νὰ ἐκκινήσῃ ἀμέσως. Ἡ ἀ-  
 τμάμαξα ἐξετόξευε τολύπας καπνοῦ, —  
 Πφοῦ! πφοῦ! πφοῦ! — ὡς γηραιὸς ναυ-  
 τικὸς ἀνάπτων τὴν χονδρὴν πῖπαν του.  
 Αἱ ἄμαξαι, ἤδη γαῦνοι, ποῖν ἢ τεθῶσι  
 καθ' ὁδόν, ἐκρότουν εἰς τὰς ἐνώσεις των  
 γογγίζουσαι, « θὰ κινούμεθα λοιπὸν ἀ-  
 κόμη! θὰ ταξειδεύωμεν ὀλονυκτεῖ! δὲν  
 θὰ μᾶς ἀφήσουν λοιπὸν ἡσύχους; Πότε  
 θὰ σταθῶμεν; » Καὶ οἱ τροχοὶ ἀπήντων  
 σκιρτῶντες ἐξ ἀνυπομονησίας: « θὰ κυ-  
 λισθῶμεν! θὰ κυλισθῶμεν! θὰ κυλισ-  
 θῶμεν! Ὅποια εὐχαρίστησις νὰ διατρέ-  
 χωμεν τὰς μεγάλας ὁδοὺς ὀλοταχῶς καὶ  
 νὰ εὐρισκώμεθα αὐριον τριακοσίας λεύ-  
 γας μακρὰν ἀπ' ἐδῶ! Τι σκέπτεται λοι-  
 πὸν αὐτὸς ὁ κατάρατος σταθμάρχης καὶ  
 δὲν συρρίζει ν' ἀναχωρήσωμεν; »

« Σπεύσατε! εἰς τὴν ἄμαξαν! εἰς τὴν  
 ἄμαξαν! »

Καὶ δὲν γνωρίζω διὰ τίνας θαύματος  
 ὄλος αὐτὸς ὁ κόσμος, ὅλα αὐταὶ αἱ ἀ-  
 ποσκευαὶ εἶχον ἤδη εὐρη τὴν θέσιν των.  
 Εἶχε φθάσῃ ἡ ὥρα. Ἦδη γυναικῆς τινες  
 ἴσταντο ὄρθαι εἰς τὰ μικρὰ παράθυρα  
 τῶν βαγονίων μὲ τὸ μανδῆλιον εἰς τὴν  
 χεῖρα, ἵνα ῥίψωσιν ἐν τελευταίον χεῖρε  
 πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῦ κρητιδώματος γνω-  
 στούς των. Ὁ σταθμάρχης ἔφερε τὴν συ-  
 ρίκτραν εἰς τὰ χεῖλη του, κατόπιν ἡ ἀ-  
 τμάμαξα ἐσύριξεν, ὁ συρμὸς ἐξεκίνησεν,  
 οἱ τροχοὶ ἤρχισαν νὰ στρέφονται καὶ ἡ  
 συνοδεία ἐξῆλθε βραδέως τοῦ σταθμοῦ,  
 αὐξάνουσα βαθμηδὸν τὴν ταχύτητά της.

Κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμήν δύο  
 ἄνθρωποι ἐθεάθησαν ἐξερχόμενοι καὶ τρέ-  
 χοντες ἐκ τοῦ ἐστιατορίου: ὁ πρῶτος, ὑ-  
 ψηλός, ἀδύνατος, εὐκίνητος, ἔφθασε με-  
 τὰ τινα ἄλματα εἰς τὴν ἄμαξαν τῶν ἀπο-  
 σκευῶν, θεθεμένην εἰς τὴν ἄκραν τοῦ  
 συρμοῦ καὶ ἀρπάξας αὐτήν, ὡς εἰθισμέ-  
 νος εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς γυμναστικῆς,  
 εἰσέδυσεν ἐντὸς μὲ ὄλην τὴν ἀντίστασιν

τῶν ὑπαλλήλων· ὁ δεύτερος, εἰς ἐκ τῶν  
 ὑπηρετῶν τοῦ ἐστιατορίου, φορῶν μαύ-  
 ρην βλούζαν καὶ λευκὴν ποδιάν, ἔτρεχε  
 κατόπιν καὶ ἔκραζε:

— Κλέπτα! κλέπτα! δὲν ἐπληρώσατε  
 τὰ δύο αὐγά σας! καταβῆτε ἢ θὰ δια-  
 τάξω νὰ σᾶς συλλάβουν! Τὰ αὐγά σας!  
 Τὰ αὐγά σας!

Ἡ ἄμαξα τῶν ἀποσκευῶν ἐξῆλθε καὶ  
 αὐτὴ τοῦ σταθμοῦ. Ὁ ταξειδιώτης, ὁ οὐ-  
 τωσὶ προσκαλούμενος, ἔκυψε πρὸς τὰ ἔξω  
 καὶ μὲ τὸν καθαρότερον βρεττανικὸν τό-  
 νον, ἐφώνασεν εἰς τὸν ὑπηρετὴν ὅστις  
 ἤκολούθει τὸν συρμὸν μὲ βῆμα δρομέως  
 ὡς ἐὰν ἐπεθύμει νὰ παρασυρθῇ ὑπ' αὐ-  
 τοῦ μέχρι Μασσαλίας:

— Ὁ Τζῶν Κράβ δὲν εἶναι κλέπτης.  
 Θὰ σᾶς πληρώσω τὰ δύο αὐγά, ὅταν ἐπα-  
 νέλθω, — μετὰ πέντε ἔτη.

Καὶ ὁ συρμὸς ἐξηφανίσθη ἐν τῷ μέ-  
 σω τῶν γελώτων τῶν ὑπαλλήλων συσ-  
 σωρευθέντων ἐπὶ τοῦ κρητιδώματος. Ὁ  
 ὑπηρετὴς ἐπέστρεψε καταβλημένος, ἵνα  
 διηγηθῇ τὴν ἱστορίαν του εἰς τὸν πάτρω-  
 νά του, τὸν κύριον Γκαρανζῶ, ὅστις ἐν  
 τῷ μεταξὺ τῷ ἔδειξε τὴν θύραν. Ἄλλ' ὁ  
 πάτρων οὗτος ἦτο τακτικὸς ἄνθρωπος καὶ  
 τὸ ἐσπέρας, μετὰ τὸ κλείσιμον, ἐνέγραψεν  
 εἰς τὸ βιβλίον του:

« Τζῶν Κράβ ( Ἄγγλος ) ὀφείλει δύο  
 αὐγά ..... »

Ἡ τιμὴ ἔμενεν ἀνοιχτή. Διατί να δε-  
 σμευθῇ ὑπὸ διατιμῆσεως, ἥτις ἠδύνατο νὰ  
 διαφιλονεικηθῇ βραδύτερον; Τάξις καὶ  
 φρόνησις· οὕτω πράττουσι τὰ καλὰ κα-  
 ταστήματα. Πολὺ θὰ ἐξεπληττόμην, ἂν  
 ὁ κύριος Γκαρανζῶ ἀπέθνησκεν ὑπὸ τὸ  
 δέγμα ἐπαίτου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Τζῶν Κράβ, ἅμα δι-  
 αφυγὼν τὸν καταδιώκοντα αὐτὸν ἐχ-  
 θρόν, διηυτετήθη, ὅπως περάσῃ τὴν  
 νύκτα εἰς τὴν ἄμαξαν τῶν ἀποσκευῶν ὅ-  
 που ἡ βραδύτης του τὸν ὑπεχρέωσε νὰ κα-  
 ταφύγῃ. Ἐν πρώτοις ἐκαθέσθη εἰς τὴν  
 καλύτεραν θέσιν, ἐκείνην τὴν ὁποίαν κα-  
 τέχει ὁ ὁδηγός, ἔθεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων

του ἓν σάλιον Σκωτικόν μὲ τετράγωνα, περιετύλιξεν ἐπιμελῶς τὰς κνήμας του εἰς σκέπασμα μὲ τετράγωνα ἐρυθρὰ καὶ μαύρα καὶ ἔθηκε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του κάλυμμα μάλινον μὲ διπλοῦν γείσωμα καὶ μὲ τετράγωνα μαύρα καὶ λευκά. Οὕτως ἀνέτως ἐγκατασταθεὶς καὶ εὐχαριστήσας πῆν ἐθνικὴν του ὄρεξιν πρὸς τὰ τετράγωνα ἐντελῶς, ἀφήρεσε χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν τὰ μὲ δέματα ὑποδήματά του ἵνα τὰ ἀντικαταστήσῃ μὲ παντούφλας καὶ ἐπλήρωσε τὴν χωματίνην πίπαν του μὲ καπνόν, τὸν ὁποῖον ἐδανείσθη ἀπὸ τὸν ὀδηγόν. Ἀφοῦ τὴν ἤναψεν, ἐξέβαλε γουρλισμὸν εὐχαριστήσεως καὶ εἶπε μὲ ὕφος σιγηλόν:

— Οἱ Γάλλοι δὲν ἤξεύρουν νὰ ταξιδεύσωσιν.

— Ἐν πάσῃ περιπτώσει λέγει ἐντόνος ὁ ὀδηγός, ὅστις ἤρχιζε νὰ ἐρεθίζεται μὲ τοὺς ἀγροίκους τρόπους τοῦ ξενουμένου του, ὅταν ταξειδεύσῃ, πληρώνουν ὅ,τι ὀφείλουν.

-- Θὰ πληρώσω, εἶπε λακωνικῶς ὁ Ἄγγλος.

— Χοῦμ! ἐπιθυμῶ μᾶλλον νὰ τὸ πιστεύσω παρὰ νὰ τὸ ἰδῶ, ἐπιθύρῃσεν ὁ ὀδηγὸς οἰκείως.

— Θὰ πληρώσω, ἀντέκρουσεν ὁ Τζὼν Κράβ, ἐντὸς πέντε ἐτῶν, ὅταν ἐπανέλθω ἐκ τοῦ περὶ τὸν κόσμον ταξειδίου μου.

— Λόγια πάντοτε, ἀγαπητέ μοι.

Ὁ Ἄγγλος ἐνόησεν, ὅτι δὲν θὰ καταπέσῃ τὸν μετ' αὐτοῦ συνδιαλεγόμενον, διέκοψε τὴν συνομιλίαν, ἔσβυσε τὴν πίπαν του μὲ τὸν ἀντίχειρά του καὶ ἐποθετήθη καταλλήλως, ἵνα κοιμηθῇ. Θὰ ἐξελάμβανέ τις αὐτὸν ἤδη ἀναχωρήσαντα διὰ τὴν χώραν τῶν ὀνείρων, ὅταν ἐξαίφνης ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς του.

— Οἱ Γάλλοι, λέγει βραδέως καὶ μὲ ἀκατανόητον περιφρόνησιν, οἱ Γάλλοι οὐδέποτε θὰ ἐννοήσουν τὴν Ἀγγλίαν....

Καὶ ἐκοιμήθη ἀμέσως.

(Ἐπεταί Συνέχεια)

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Κυδωνία — Γ. ΣΑΡΙΒΑΞΕΒΑΝΗΣ

## CARMINA TRISTICIA ΜΑΥΡΑΙΣ ΣΤΙΓΜΑΙΣ

Ἡ νύχτα ἤρχιζε ν' ἀπλόνη σιγὰ σιγὰ στὴ γῆ τὰ μαύρα φτερά της καὶ νὰ χύνη γύρω μιὰ θλιβερὴ σιγαλιά. Στὴν ἀσάλευτη σιγαλιά τῆς νύχτας ἔνας ἀνθρώπινος ἰσκιὸς ξεπερῶβαλε τρεμουλιαστὰ σέροντας κατόπιν του τὸ ἐρείπιο μιᾶς πεθαμένης εὐτυχίας.

Ναί!

Εὐτυχίας ποῦ περῶν καὶ διαβαίνει καὶ στὰ στήθεια ἓνα μαῦρο μονάχα ἀφίνει θρόνο..... τὸ πόνο.

Νέος μὲ γλωμὴ ὄμι πέρασε ἀπὸ μπροστά του σηκώνοντας μὲ δυσκολία τὰ δύο βαραῖα του πόδια. Μ' ὅλα τὰ εἰκοσι χρόνια του ἦτο πολὺ καταβεβλημένος. Βαθὺς πόνος ἦτο ῥιζωμένος στὴν ἔρημ καρδιά του καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ πόνου ἦτο ζωγραφισμένη στὸ γλωμὸ καὶ ῥυτιδωμένο πρόσωπό του.

Κάθε λίγο βαθὺς στεναγμὸς ἔβγαине ἀπ' τὰ στεγνὰ του χεῖλη.

Τὸν ἀκολούθησα.

Προχωροῦσε σιγὰ μὲ σκυμμένο κεφάλι βαρεμένο ποῖος ἔχει ἀπὸ τὴ λυπηραῖς σκέψεις.

Προχωροῦσε! Ποῦ; ἄγνωστο γιὰ μένα. Μιὰ δύναμι μ' ἔσπρωχνε νὰ τὸν ἀκολουθῆσω.

Ἀφ' οὗ περπατήσαμε ἀκηχτη ὥρα στὸ σκοτάδι, ἐσταμάτησε ἑφθάσαμεν ἐκεῖ ὅπου ὅλα τὰ βήματα πλέον σταματοῦν. Στὸ νεκροταφεῖο!

Στὸ νεκροταφεῖο, ποῦταν χρομένο μέσα στὸ βαθὺ σκοτάδι, στὴν ἔρημ τοῦ χάρου ἀγκαλιά.

Κύτταξε γύρω μὲ τὰ μισοσβυσμένα μάτια του καὶ ἐπρόβηξε ὀλόγισα στὰ μαύρα μνήματα. Δὲν ἐσκέφθηκε καθόλου γιὰ τὸ δρόμο ἢ ψυχὴ τὸν ὀδηγοῦσε...

Ἐάφνου τὸ φεγγάρι ποῦ ἦταν κρυμμένο ὡς κείνη τὴν ὥρα ἔσχιζε τὰ θοῖα σύννεφα καὶ ἡ γλωμὴς του ἀκίνητες φώτισαν τὸ πρόσωπο τοῦ νέου.

Ἦταν διαταγὴ τοῦ θεοῦ νὰ παρευρεθῇ στὴ κατανυκτικὴ προσοψη.

Ἐκεῖνος μέσ' στὰ λούλουδα γονατιστὸς μπροστὰ σὲ δειλὸ Σταυρὸ κρυμμένο ἀπ' τὰ μάτια τοῦ κόσμου προσήνετο.

Προσηνέτο γιὰ κείνη ποῦ ἐλάτρευσε θεὸ στὸ κάτω κόσμῳ, γιὰ κείνη ποῦ ἀλύπητα ὁ χάρος ἄρπαξ' ἀπ' τὴ θεομὴ του ἀγκαλιά.

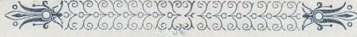
Ἐφίλησε τὴν πλάκα καὶ δύο ὀλόμαυρα δάκρυα κύλισαν στὸ ἀναίσθητο καὶ κρύο μάρμαρο.

Προσηνέτο ἀπ' τὰ βῆθη τῆς πονεμένης του καρδιάς.

Κι' ὄχρὸ, ὄχρὸ ἐν' ἀστὴρι ἀπ' ἀντικρὸν  
ὅαν νεκρικὸ καντῆλι φέγγει κι' ἀναβαίνει  
φιλά στὴ πλάκα τὴν ἀγάπη τὴ νεκρὴ  
καὶ τὴ γρηχὴ του ἐπάνω στὸ Σταυρὸ γυρμένη.

Κ. Ν. ΠΙΝΙΡΑΗΣ

# ΚΥΔΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΗ



**Π**αναγγελικωτάτη ὑποδοχὴ ἐγένετο τῷ Θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Μοσχονησιῶν Κ<sup>ο</sup> Διοδώρῳ κατὰ τὴν ἀφίξιν Του ἐν τῇ ἔδρᾳ Αὐτοῦ. Ἱεροπρεπῶς συμπαθῆς φρυσιογνωμία Του προδιέθεσεν εὐμενέστατα πάντας τοὺς κατοίκους ὑπὲρ Αὐτοῦ ἐνορῶντας ἐν τῷ προσώπῳ Του τὸν πεπνυμένον Ἱεράρχην ὅστις μετὰ πατρικῆς στοργῆς καὶ προνοίας θέλει φροντίζει καὶ μεριμνᾷ περὶ τοῦ λογικοῦ Του ποιμνίου.

Μετὰ πανηγυρικὴν μέχρι τοῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν πορείαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς Του — Σάββατον τοῦ Λαζάρου — ἐψάλλη δοξολογία ἐν τῷ μνησθέντι Ναῷ, μετὰ δὲ τὸ πέρας ὁ ἐλ. διευθυντῆς τοῦ Ἀρχεραγωγείου κ. Τηλ. Δαμβέργης ἐκ μέρους τῆς Κοινοτικῆς καταλλήλως καὶ εὐφραδῶς προσεφώνησεν, ὁ Θεοφιλέστατος ἀνταπήνησεν εὐγλώττως καὶ ἐνθουσιωδῶς πρὸς τὸ ποιμνιὸν Του τονίσας ὅτι ἡ εὐημερία καὶ ἡ εὐτυχία τῆς Ἐπισκοπῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συμπνοίας καὶ ἀγάπης ὄλων, μεθ' ὃ κατηνύθη πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸν οἶκημα, ἐκατέρωθεν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν παρατεταγμένων, ἐκ μέρους τῶν ὁποίων ἐγένοντο αἱ προσήκουσαι προσφωνήσεις καὶ προσεφέρθησαν ὠραῖαι ἀντιδόξαι.

Ἡ Α. Θ. εὐχαριστήσας τὴν μαθητιῶσαν νεότητα καὶ συγχρόνως τὸ πλῆθος διὰ τὴν ἀνδορμήτως ἐνδειχθεῖσαν ἀγά-

πην καὶ ἐκτίμησιν προσέθεσεν ὅτι ἡ θέλησίς Του εἶνε νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους τοῦ Ποιμνίου πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν τῆς πατρίδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Μεθ' ὃ τὸ πλῆθος διελύθη ζητωκραυγᾶσαν ὑπὲρ τῆς Α. Θ. καθ' ὅλην δὲ τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ἐγένετο ἡ δεξίωσις πάντων τῶν νησιωτῶν καὶ ἄλλων οἷτινες ἀνθρώποι προσηχοῦντο ὅπως ἀσπασθῶσι τὴν δεξιάν τοῦ νέου καὶ συμπαθοῦς Ἐπισκόπου Μοσχονησιῶν Κ<sup>ο</sup> Διοδώρου.



Ο ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΣ  
ΝΕΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΩΝ  
Κ<sup>Ο</sup>Σ ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΤΖΗΣ

τῶν παρομαρτούντων δυστυχημάτων ἐφέτος δὲ ὁ ἀπαίσιος ἀμνηστὸς τῆς τυφλώσεως καὶ ἀπροσεξίας τῶν πυροβολούντων ὑπῆρξεν εἴπερ ποτὲ μέγας καὶ οὕτω ἡ ἡμετέρα πόλις ἐδρῆνησε τρυφεράς ὑπάρξεις αἴτινες εὖρον τὸν θάνατον ἢ τὸν τραυματισμὸν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς οἰκίας των μετὰ καὶ ἄλλων γυναικῶν ἢ ἀνδρῶν ἀνυπόπτως διερχομένων ἢ θεωμένων καὶ οὕτω ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀν-



**Η** Μ. Ἐβδομάς ὡς καὶ ἡ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα παρήλθον ἐν πλήρει ἱεροπρεπείᾳ καὶ κατανύξει ἀνὰ τοὺς διαφόρους Ἱ. Ναοὺς τῆς πόλεώς μας τῆς ἀριθμούσεως ἀμνηστῶν ὁρθόδοξον πληθυσμὸν ἀτυχῶς τὸ ἔθιμον τῶν πυροβολισμῶν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τινος χρόνου ἐφαίνετο ἐκλιπὸν, ἐπανῆλθεν ἐφέτος ἐν πάσῃ ἀκμῇ ἀλλὰ καὶ μετὰ



τὴν ἡμέρας χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης διέχουσε τὴν λύπην καὶ ἀπελπισίαν εἰς πολλὰς οἰκογενείας τῆς πόλεως μας. Ἀυστύχημα ἀναμφιβόλως εἶνε ἐὰν τῶν πυροβολούντων τις αὐτοτραυματιοῦνται, ἀλλ' ἐπὶ τέλους αὐτὸς εἶνε καὶ ἔνοχος καὶ θῦμα, ἀλλὰ νὰ τραυματίζη καὶ φονεῦν διὰ πεπληρωμένον (!) ὄπλου ἐξ ἀπροσεξίας ἀθῶον πρόσωπον, τὸ τοιοῦτον οὐδεμίαν ἐλαφρυντικὴν περιπίπτωσιν ἔχει καὶ ὁ δράστης ἔσιω καὶ ἀκούσιος δὲν αὐτῆρως νὰ τιμωρήται.

Ἐπὶ τέλους εἰάν τινες θεωρῶσι τὸ πυροβολεῖν ἀπαραίτητον ὅπως κατανοηθῆ ἢ μεγαλοπρέπεια τοῦ Πάσχα, ἃς λαμβάνωσι τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν δυστυχημάτων, ἃς ἀνέχονται τέλος εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων καὶ ἐκεῖθεν ἃς πυροβολῶσιν ἀκινδύνως πρὸς τὸν Οὐρανόν, ἀφοῦ νομίζουσιν ὅτι ἕτερον θῦμα πλὴν τοῦ καιροῦ τῆς πυρρίτιδος δὲν τυγχάνει εὐπρόσδεκτον παρὰ τῷ Ὑψίστῳ.



**Η** ἀτμοσφαιρική κατάσταση κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον ὑπῆρξε καὶ ἐξακολουθεῖ ἔτι λίαν ἀνώμαλος. Βροχαὶ ῥαγδαῖαι, ὑπόψυχρος καιρὸς καὶ εἰσιναὶ ἡμέραι ἐνηλλάσσοντο ἀποτόμως, ἀλλ' ὅ,τι κυρίως διέκρινε τὸ διαρρέσαν 15θήμερον ὑπῆρξεν ἡ ὀρηκτικότης τοῦ ἀνέμου καὶ ἡ ἐν τῇ θαλάσῃ τρικυμία. Οἱ ἀποπλεούσαντες ἐντεῦθεν ὑπέφερον τὰ πάνδεινα, ἀλλ' ἡ τρικυμία τὴν μ.μ. τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον, πελώρια γιγαντιῶδη κύματα ὑψούμενα ἐξέσπων μετὰ μανίας ἐπὶ τῆς παραλίας παραύροντα πᾶν τὸ προστυχόν, λέμβοι ἐθραύοντο, πλοῖα συνεκρούοντο, καὶ ἄνθρωποι διέτρεξαν τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων φάνεται ὅτι ἡ τρικυμία αὕτη ἐξεδηλώθη ἐν μεγάλῃ ἀκτῆνι, διότι καὶ ἐν Σμόρῃ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰμαίνεται ὁ Ποσειδῶν σύμμαχον προσλαβὼν τὸν Αἶολον συνταράττοντες λυσσώδως τὸ ὑγρὸν πεδίον ὅπερ ὑπερπηδῶν τοὺς κυματοθραύστους καὶ τὴν προκυμαίαν εἰσεχώρει μέχρι τῆς παραλλήλου ἐπενεγκὼν τὴν διακοπὴν τῶν συγκοινωνιῶν, εὐτυχῶς ἡ ἀγριότης τοῦ ἀνέμου ἐκόπασε τὴν νύκτα ἄλλως θὰ ἠρθεῖτο ἡμεῖς καὶ θύματα.

Αἱ ἐκ διαλειμμάτων τελευταίως καταπεσοῦσαι βροχαὶ ὠφέλησαν τὴν γεωργίαν,

ἰδία δὲ διὰ τοὺς δημοτριακοὺς καρποὺς ὑπῆρξαν εὐεργετικώταται. Ἡ τοῦ ἐπιόντος ἔτους ἐλαιοπαράγωγι καίτοι εἶνε δύσκολον ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ προεικασθῆ οὐχ ἦτον συμπεραίνεται ἀξιόλογος.

Περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν ἐλαίων οὐδὲν σχεδὸν ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν εἰμὴ ὅτι προϋόντος τοῦ χρόνου ἡ τιμὴ αὐτῶν βύβαινε χαλαρομένη ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως πάσης ζωηρότητος εἰς τοὺς τόπους τῆς καταναλώσεως.



**ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ Α' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ  
" ΑΙΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ "**

Ἐπιθυμῶντες ὅπως συμβάλωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σπουδαιότατου λογοτεχνικοῦ εἴδους, ὅπερ εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον μέρη εὐρίσκεται ἐν τοῖς σπαργάνοις του, προκηρῶσομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ " Αἰολικοῦ Ἀστερός " Διαγωνιστῶν ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ εἰς ὃ δύνανται νὰ συμμετάσχῃ πᾶς ἐν γένει ἀναγνώστης ἡμῶν.

- 1] ΔΙΗΓΗΜΑ πρωτότυπον καὶ ἀνέκδοτον.
- 2] Ἡ ἔκτασις τοῦ Διηγήματος νὰ μὴ ὑπερβαῖν τὰς ὀκτώ στήλας τοῦ " Αἰολικοῦ Ἀστερός ".
- 3] Γλώσσα ἢ προσήκουσα τῇ ὕψῃ τοῦ Διηγήματος. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ θέσωμεν ἀπολυτικὸν κριτῆρα εἰς τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης· ἀναμφιβόλως ἡ ὁμιλουμένη προσηκεῖ τῷ Διηγήματι, ἀλλὰ δὲν ἀποκλείομεν τὴν καθαρῶς οὐσαν οὐδὲ διαλεκτικὸν τοπικὸν ἰδίωμα τῆς πατρίδος τοῦ γράφοντος, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ζωντανὸν καὶ ἐκ τῆς πραγματικότητος, οὐχὶ δὲ τεχνητὸν καὶ κατὰ βούλησιν διεσκευασμένον.
- 4] Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ καταφθάσωσιν ἐν τοῖς Γραμματεῖσις ἡμῶν μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου ἐν. ἔτ.
- 5] Ἐν ἐπιγραφίδι τοῦ χειρογράφου δέον νὰ σημειοῦται ἡ ἡμέρα, ἐν τῇ δὲ ἐπιγραφίδι ἐπιτελλομένου ἐνοσηροῦ μικροῦ φακέλλου νὰ εὐρίσκειται τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιστέλλοντος· ὁ ἐν λόγῳ μικρὸς φακέλλος δέον νὰ φέρῃ ἔξωθεν ὡς ἐπιγραφήν τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν ἐπιγραφίδα τοῦ χειρογράφου ἡμέρον. Μετὰ τὴν κρίσιν, τῶν μὲν βραβευθησομένων καὶ ἐπαινεθησομένων ἀνοιγίσονται οἱ φακέλλοι, τῶν δὲ λοιπῶν καταστραφήσονται.

Ἡ κρίσις τοῦ Ἀγῶνος ἀνατεθῆσεται εἰς Ἐπιτροπὴν λογίων.  
Στεφανίτην τὸν Ἀγῶνα κρίνοντες καὶ οὐχὶ ἀργυροῖ τὴν ὀρίξοντα τὰ βραβεῖα ὡς ἔξῃ:  
ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α'. Παράθεσις τῆς εἰκόνης τοῦ βραβευθησομένου ἐν τῷ " Αἰολικῷ Ἀστέρῳ " δημοσίευσίς τοῦ Διηγήματος καὶ τιμητικὴ ἀποστολὴ τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπὶ ἑν ἔτος.  
ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β'. Δημοσίευσίς τοῦ Διηγήματος καὶ τιμητικὴ ἀποστολὴ τοῦ " Αἰολικοῦ Ἀστερός " ἐπὶ ἑν ἔτος.  
Τῶν ἐπαινεθησομένων τὰ ἀξιολογώτερα δημοσιευθήσονται ἐν τῷ " Αἰολικῷ Ἀστέρῳ ".

A-I-VALLik Διεύθυνσις ἀποστολῆς:  
Turquie d'Asie. Περιοδικὸν " Αἰολικὸν Ἀστέρῳ " διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Διαγωνισμοῦ.

Σημ. Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ ὦσι εὐανάγνωστα καὶ καθαρῶς ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον πλευρῆς τοῦ χαρτοῦ γεγραμμένα.

## ΣΚΟΡΠΙΑ ΔΟΤΙΑ



— Ἦλθε καὶ τὸ Πάσχα καὶ παρήλθε μάλιστα.

— Αἱ δὲ Πασχαλινὰ ἐκδρομαὶ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

— Ἀλλὰ κατὰ προτίμησιν αἱ ἐκδρομαὶ τῆς νεολαίας στρέφονται εἰς τὴν ὠραίαν Σμύρνην.

— Εἶνε ἀνάγκη ἄρα γὰρ νὰ σὰς πῶ τὸ γιατί ;

— Ὅσοι πῆγαν δὲν τοὺς ἔκαμε καρδιὰ νὰ γυρίσουν !

— Ἡ ἀλήθεια ὅμως ὅτι τὸ βαπόρι τοὺς ἔφαγε στὸ δρόμο μισὴ μέρα καὶ μιὰ νύκτα.

— Κι' αὐτὸ εἶνε **κάτι τι γὰρ** κείνουσ' ποὺ ἔχουν μετρημένας τὰς ὥρας τῆς ἀναψυχῆς των.

— Πέρυσι ἔπαθαν ἄλλο χειρότερο οἱ ἐκδρομεῖς μας.

— Ἐμεναν στὴ Σμύρνη χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ γυρίσουν.

— Διότι τὰ βαπόρια ποὺ τοὺς πῆγαν, δὲν ἐννοοῦσαν καὶ νὰ τοὺς φέρουν !

— Ὅστε αἱ Σμυρναϊκαὶ αὐταὶ ἐκδρομαὶ ἔχουν καὶ τὰς περιπετείας των.

— Παρηγοροῦνται ὅμως οἱ ἐκδρομεῖς μὲ τὴν σκέψιν ὅτι :

— **Κόποις τὰ καλὰ** (γλέντια) **κτώνται.**

— Οἱ Κινηματογράφοι μας ἐλλείψει θεάτρου εὐρίσκονται καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

— Κάτι ταινίαι εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «Φῶς» εἶνε θαυμάσιαι.

— Ὅπως τοῦ Ἀρχιλοστοῦ τοῦ ὁποίου τὴν συνέχειαν περιμένει μὲ ἀνυπομονησίαν ὁ κόσμος.

— Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Κινηματογράφων μάθετε ὅτι ὁ Κινηματογράφος συναγωνίζεται τὸ θέατρον φοδερὰ !

— Οἱ διασημότεροι καλλιτέχνη καταδέχονται νὰ παιζοῦν **παντομίμην** χάριν τῶν Κινηματογράφων ἀλλὰ κυρίως χάριν τῆς τσέπης των.

— Ὅπως ἡ διάσημος τραγωδὸς **Σανδρῶν** ἐν Βιέννῃ.

— Ἡ μεγάλη Δανίς τραγωδὸς Ἄστα Νίλσεν ἐδέχθη νὰ συνεργασθῇ διὰ δέκα ταινίας (Films).

— Ἡ ἀμοιβὴ τῆς 100,000 (!!) φράγκα.

— Ἡ Πολαίρ ἔλαβεν 20,000 φράγκα διὰ συνεργασίαν μιᾶς ἑβδομάδος.

— Καὶ ἐγὼ τὸ ὑποφαινόμενον διὰ τὸν κόπον ποὺ σὰς τὰ γράφω, παίρνω ὅλα τὰ ἀνωστὸ χαρτί.

— **Σὲ χαρτί καὶ ἔχι σὲ χαρτονόμισμα !**

— Μὴ τυχὸν γίνῃ καμμιά παρεξήγησις καὶ φυτρώσουν ἀνέλπιστα ξαφνικοὶ κληρονόμοι !



ΚΟΥΝΟΥΠΙ

## ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

## “ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ,”

Ἐν τῇ φιλομουσότητι ἱστορικῇ Τραπεζοῦντι, τῇ βασιλικῇ τραγωδίᾳ ἐν ταῖς περιδόξοις αὐτῆς ἱστορικαῖς δέλτοις ἀναγραφασῆ, ἐκδίδεται ὁ «**Φάρος τῆς Ἀνατολῆς**»—ἡ ἀξιολογοτάτη αὐτῆ Ἐφημερίς— ὄντως φάρος πνευματικὸς τοῦ Εὐξείνου, διαχέων ἀκτίνας φωτὸς τηλαυγείας ἀνὰ τὸν παράλιον καὶ ἔσω Μικρασιατικὸν πληθυσμὸν ἐκπληρῶν ὡς ἄριστα τὸν ἐκπολιτιστικὸν αὐτοῦ σκοπὸν.

Ὁ «**Φάρος τῆς Ἀνατολῆς**» ἔσχε τὴν ἀβρότητα ἐν τελευταίῳ αὐτοῦ φύλλῳ ὅπως διὰ μακρῶν καὶ ἐνθουσιωδῶς γοῶσιν περὶ τῆς φιλομουσίας τῶν Κυδωνιατῶν, ἐξαιρῶν καὶ κρίνων εὐμενέστατα τὴν πορείαν τοῦ «**Αἰολικοῦ Ἀστερος**». Τὴν εὐγενῆ συνάδελφον θερμοῦς εὐχαριστοῦμεν.



## “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,”

Ἀπὸ τοῦ Μαρτίου ἡ «**Πινακοθήκη**», τὸ ἔγκριτον τοῦτο Περιοδικὸν τῶν Ἀθηνῶν εἰσήλθεν εἰς τὸ 12 ἔτος τῆς σταδιοδρομίας του, ἥτις σημεῖται διὰ λαμπρᾶς φιλολογικῆς ἐξελέξεως ἀναδειξάσης καὶ λόγῳ ὕλης καὶ λόγῳ εἰκόνων τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο τῆς Ἑλλάδος Περιοδικόν, ἐράμιλλον τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν.

† ΦΩΤΕΙΝΗ Π. ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥ



Νεῆνις μὲ μόρφωσιν σπανίαν, μὲ ὅλα τὰ ἠθικὰ καὶ λοιπὰ χαρίσματα ἅτινα ἡ Φύσις ἀφειδῶς ἐπροίκισε τὴν 20 μόλις Μαΐου ἀριθμοῦσαν ἀνθηρὰν ὑπαρξιν, ὑπέκλυψεν ἐν βραχεὶ κατ' αὐτὰς ἐν Σμύρνῃ θῦμα ὑπόουλου νοσήματος, ὅπερ εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν ὅπως καταβάλωσιν οὐδὲ ἡ ἔγκαιρος ἐπιστημονικὴ συνδρομὴ οὐδὲ τῶν δυσμοίρων γονέων καὶ λοιπῶν οἰκείων αἱ φιλόστοργοι περιποιήσεις.

Πρὸς τοὺς οὕτω δεινῶς δοκιμασθέντας τλήμονας γονεῖς τῆς λατρευτῆς κόρης τῆς Ἰωνίας, ἣν σύμπασα ἡ Σμύρνη ἔκλαυσεν, ὡς καὶ πρὸς τοὺς συγγενεῖς, ἐν οἷς ὁ ἐκ μητρὸς θεῖος ἡμέτερος φίλος συνεργάτης κ. Ἄνδρ. Γερώλυμος, ὁ «**Αἰολικὸς Ἀστὴρ**» διαβιβάζει τὰ βαθῆα συλλυπητηρία του.

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΝΑ ΧΕΙΡΑΣ ΦΥΛΛΗΔΙΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ “ΑΙΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ,”

# ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΑΓΝΟΤΗΤΟΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΧΙΛΙΟΦΡΑΓΚΟΣ

**ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΡΑΚΟΥΛΗ**  
**ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΝ ΕΓΓΥΗΜΕΝΟΝ**  
**ΟΛΟΚΑΘΑΡΟΝ ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΓΕΥΣΤΟΤΕΡΑ**  
 ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΗΑΡΑΦΥΤΤΙΟΥ  
**ΤΑΜΟΝΑ ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΣΑΛΑΤΑΝ**  
**ΕΦΑΜΙΛΛΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΛΛΙΑ ΛΟΥΚΑΣ**

(OLIO DI LUCCA)

**ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ**  
**ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΝ ΤΗ ΟΔΩ**

ΜΗΡΙΣΙΜΧΑΝΕ ΑΡ. 7

**ΣΑΜΑΝ ΣΚΕΛΕΣΙ**

**ΚΑΡΦΙΑΔΙΚΑ**

ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝΤΟΣ ΚΥΤΙΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ

[ΚΑΙ ΕΝΣΦΡΑΓΙΣΤΩΝ ΦΙΑΛΩΝ

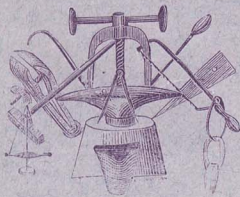
**Δ.Ι.Ε.Μ.**

Κονιάκ γνήσιον ἐξ ἀποστάγματος καθὼς  
 καὶ ποτὰ οἰνοπνευματώδη ἐκ τῶν μεγάλων ἐρ-  
 γουστασίων τῶν ἐν Σμύρνη Κ. Ν. Κωνσταντι-  
 νίδου καὶ Σας

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐνταῦθα καὶ περὶ

**Ξενάκης καὶ Φιλιππίδης**

**ΦΑΝΟΠΟΙΣΙΟΝ & ΜΑΡΚΟΠΟΙΣΙΟΝ**



**ΑΛΕΞΑΝΔΡ. Α ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ**  
**ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ**

Κατασκευάζονται μάρκες παντός εἴ-  
 δους μετὰ διαφόρων καλλιτεχνικῶν σημά-  
 των, καὶ χαρακτήρων. — Κατα-  
 σκευὴ στερνῶν, φίλτρων, μάντων, φα-  
 νῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν σχεδίων.  
 Ἐπισκευάζονται παντός εἴδους φῶτα,  
**ΛΟΥΞ, ΜΠΛΑΝΣΑΡ, ΡΑΔΙΟΥΜ,**  
**ΓΑΖΟΛΙΝΗΣ Κ. Α. Π.**

**ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ**

**ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ**

**ΕΜΜ. ΧΑΤΖΕΛΗ**  
**ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ**

**ΟΔΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ**

**ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ**



Ἐργασία ἡγγυημένη ἐπὶ χάρτου πλαστινοτυπίας.  
 Φωτογραφίαι ἀπὸ μικροσκοπικῶν μέγρι τελείου φυσικοῦ  
 μεγέθους

**Ἐπιμαὶ συμφέρουσαι ὑμῶν ὅλους**

# ΟΦΘΑΛΜΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΛΙΝΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

## Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΔΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ  
ΤΟΥ ΓΡΑΙΚΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ  
ΜΕΛΟΥΣ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗΣ  
ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ  
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ κ.τ.λ.



Συστηματική και ριζική θεραπεία όλων των οφθαλμικών παθήσεων και ιδίως των *Τραχωμάτων* μεθ' όλων των επιπλοκών αυτών και διήτης *Τριχιάσεως Χειρουργικόν τμήμα* τελειότατον με θαλάμους ιδιαίτερους διά την νοσηλείαν. *Όπτικόν και οφθαλμολογικόν τμήμα* με τελειότατα εργαλεία και όργανα προς ακριβή και επιστημονικήν εξέτασιν της όρασεως.

*Συμβουλαί και έγχειρήσεις* δι' όλης της ημέρας.

1—12

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ  
Μεγάλη όδος Βογιατζιδικα  
ΣΜΥΡΝΗ

### ΚΛΙΝΙΚΗ

ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΛΑΡΥΓΓΟΣ ΚΑΙ ΛΑΙΜΟΥ  
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ  
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

### Δ. Γ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ

διδάκτορος του Πανεπιστημίου της Βιέννης. Μέλους της Αυστριακής Ωτολογικής Έταιρίας.

Έπί δεκαετίαν εν Ευρώπη σπουδάζαντος τα άνω νοσήματα τέως βοηθού

της Βιενναίας Ωτολογικής Πανεπιστημιακής κλινικής, του καθηγητού Urbantschitsch, και του Ρινολαρυγγολογικού τμήματος της πολυκλινικής του καθηγητού Keschier, ιατρού του Αρμενικού Νοσοκομείου. Τελειότατη ήλεκτρική εγκατάστασις, εξέτασις δι' ήλεκτρικού φωτός των βρόγχων και του οισοράγου.

Ειδική θεραπεία των δυσμορφιών της όνός. Ώραι επισκέψεως 11—1 και 3—5 μ. μ.

1—5

### ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΟΔΟΝΤΟ΄ΑΤΡΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ

ΟΔΟΝΤΟ΄ΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΙΑΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ  
ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Κατά καθήκον γνωστοποιεί τὸ Σεβαστόν κοινόν ὅπως ἐπωφεληθῆ τῆς περιστάσεως τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του, ἵνα φροντίσῃ δι' ὅλα τὰ νοσήματα τοῦ στόματος: ὡς ἐξαγωγήν ὀδόντων ἀνωδύνως διὰ τοπικῆς ἀναισθησίας κατασκευὴν ὀδόντων τελνητῶν κατὰ τὰ τελευταῖα τελειότερα

συστήματα, ἤτοι διὰ Καουτσούκ, διὰ χρυσοῦ, ὀδόντας βιδωτοῦς στεφάνους, (Couronnes) Γεφυρωτὰ (Bridgenork) Pont) διὰ πορσελάνης κ. τ. λ. κ. τ. λ. ... τὴν σφράγισιν ὀδόντων διὰ χρυσοῦ Καθαρισμὸς καὶ θεραπεία τελεία ὅλων τῶν ἀσθενειῶν τοῦ στόματος. Οἱ θέλοντες νὰ τιμῆσωσι αὐτὸν διὰ τῆς ἐπισκέψεώς των, θὰ ὦσι ἱκανοποιημένοι καὶ θὰ ἔχωσι μίαν καλὴν ἀνάμνησιν.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ [ ἀπὸ τῆς 9 — 12 Π.Μ.  
[ ἀπὸ τῆς 2 — 6 Μ.Μ.

Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν

ἐκάστην Πέμπτην.